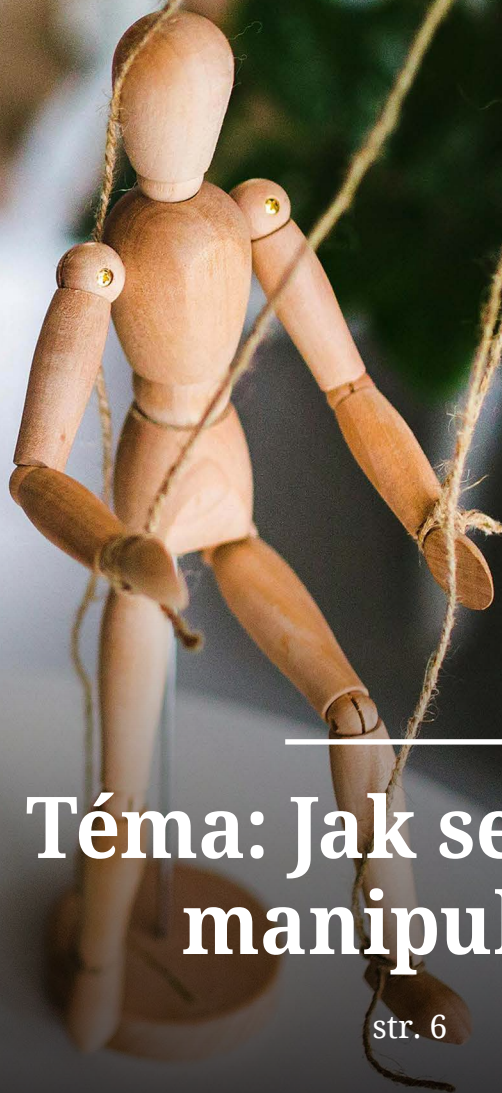

5/2026

ČASOPIS CÍRKVE ADVENTISTŮ SEDMÉHO DNE

advent

Téma: Jak se bránit manipulaci

str. 6

Když Google ani AI nestačí
str. 30

Duchovní dary, nebo přirozené schopnosti?
str. 42

ADVENTISTICKÝ
TEOLOGICKÝ INSTITUT

ATI ZVE KE STUDIUM

DVOU STUDIJNÍCH OBORŮ

ÚVOD DO ADVENTISTICKÉ
TEOLOGIE A PRAKTICKÉ SLUŽBY

ADVENTISTICKÁ TEOLOGIE
(BTH)

- ▶ URČENO ZÁJEMCŮM O PRAKTICKOU SLUŽBU A BIBLICKOU PRÁCI
- ▶ ZAKONČENO ZÍSKÁNÍM CERTIFIKÁTU ADVENTISTICKÉHO TEOLOGICKÉHO INSTITUTU
- ▶ DÉLKA STUDIA: 2 ROKY
- ▶ NEOBSAHUJE VÝUKU BIBLICKÝCH JAZYKŮ
- ▶ ZKOUŠKY JSOU DOBROVOLNÉ
- ▶ JEDEN TÝDENNÍ LETNÍ INTENZIVNÍ KURZ ZA CELÉ STUDIUM
- ▶ VÝUKA PROBÍHÁ JEDNOU MĚSÍČNĚ FORMOU VÍKENDU (OD PÁTKU VEČER DO NEDĚLE) A JEDNOU TÝDNĚ ONLINE

- ▶ URČENO ZÁJEMCŮM O KAZATELSKOU A KAPLANSKOU PRÁCI
- ▶ SOUČÁSTÍ STUDIA JE VÝUKA BIBLICKÝCH JAZYKŮ
- ▶ DÉLKA STUDIA: 4 ROKY
- ▶ KAŽDÝ ROK TÝDENNÍ LETNÍ INTENZIVNÍ KURZ
- ▶ VÝUKA PROBÍHÁ JEDNOU MĚSÍČNĚ FORMOU PRODLOUŽENÉHO VÍKENDU (OD PÁTKU RÁNO DO NEDĚLE) A JEDNOU TÝDNĚ ONLINE

PŘIHLÁŠKY DO 10. 6. 2026

www.ati.casd.cz

ati@casd.cz

ZAMYŠLENÍ

4 | **Správná motivace,
nesprávné metody**

Erton Köhler

TÉMA

6 | **Manipulace: když nám
kospirátoři důvěřují**

Norel Jacob

TÉMA

15 | **Jak poznat manipulátora**

Astrid Daulia T. Dinescuová

ATI

32 | **ATI otvírá nový studijní obor**

Marek Harastej

ZDRAVÝ ŽIVOTNÍ STYL

40 | **Když tě nikdo nehladí,
vysychá ti mícha**

Jana Krynská

Z VAŠICH DOPISŮ

45 | **Jak mne Bůh učil...**

Milena Seidlová

Advent, číslo 5/2026, vychází v květnu 2026.
Časopis vychází 10× ročně, ISSN 1210-3365,
registrační číslo MK ČR 6982.

Vydává – Církev adventistů sedmého dne,
Londýnská 623/30, 120 00 Praha 2
www.casd.cz

Šéfredaktor – Vítězslav Chán, chan@adventorion.cz

Jazyková redakce – Eva Bělíčková, Marie Koukolová

Redakční rada – David Čančík, Jan Matoušek,
Lukáš Jureček, Jan Kubík, Jan Libotovský,
Daniél Márföldi

Technická redakce – JUPOS, s. r. o., Ostrava

Tisk – tiskárna ARTRON, s. r. o., Boskovice

Objednávky

ČR: +420 603 553 628, expedice@adventorion.cz

SR: +421 918 493 713, 905 589 935

adventorion@adventorion.sk

Adresa ke stažení:

www.adventorion.cz/ke-stazeni

Příspěvky zasílejte na:
redakce@adventorion.cz

Foto na obálce: www.pexels.com

Foto: 4 – www.wikipedia.org; 5 – Matthias Mueller;
8, 9, 13, 14, 16, 17, 40–44 – www.pexels.com;
35 – www.astrolab.space/flex-rover/; 35 – Andrews
University; 37 – ANN/Adventist Media Exchange
(CC BY 4.0); 39, 40 – Daniela Halvorsen

Žijeme v době, kdy zažíváme ovlivňování a manipulaci doslova na každém kroku. Ať už jde o pracovní, rodinné nebo partnerské vztahy. Mnozí lidé si toto nebezpečí uvědomují, a jsou proto obezřetnější v přijímání informací. Jsou však i tací, kteří si nemyslí, že by je někdo mohl nějak zásadně ovlivnit nebo zmanipulovat. Připadají si pevní a jistí.

A pak je tady mnoho těch, kteří buď nevěří ničemu a nikomu, protože všechno je velmi podezřelé, nebo jsou to naopak velmi důvěřiví lidé, kteří mají sklon věřit všemu, co si přečtou nebo zhlédnou na internetu, aniž by to kriticky posuzovali.

V tomto čísle časopisu Advent se však chceme zaměřit na skupinu lidí, kteří se aktivně chtějí bránit nejružnějším typům manipulativního chování. Ať už jde o **gaslighting** (zpochybování vnímání reality do té míry, že člověk začne pochybovat o správnosti vlastního úsudku), **vyvolávání pocitu viny** (manipulující se stylizuje do role oběti tak, aby v naslouchajícím vyvolal pocit viny), **citové vydírání** (využívání strachu, závazků nebo viny, lhaní a zatajování informací, překrucování skutečnosti ve vlastní prospěch) nebo **izolaci** (snaha odříznout člověka od rodinných vazeb nebo přátel).

Cílem obou článků na toto téma je rozpoznat manipulativní chování a umět se mu účinně bránit. Nemůžeme jen spoléhat na druhé, každý by měl vědět, co dělat. Chceme nabídnout jakousi „první pomoc“ proti manipulaci. Proč je to důležité?

Protože manipulovaný člověk je člověk nesvobodný, nejistý, závislý na mínění druhých, s nízkým sebevědomím a nedostatkem informací. Jsem velmi vděčný, že nás Bible vede k naprosto jinému druhu vztahů – od závislosti ke svobodě, od nátlaku k radosti, od „musím“ ke „chci“, od toxických vztahů k vděčné vzájemné odevzdanosti.

Ježíš řekl: „*Poznáte pravdu a pravda vás učiní svobodnými*“ (J 8,32). Pravda není učení, ale osoba. Onou pravdou je Kristus sám. A takto svobodný bych rád byl. A co vy?

— Vítězslav Chán, šéfredaktor

Správná motivace, nesprávné metody

Erton Köhler, předseda Generální konference CASD

Jedno z největších nebezpečí, kterým dnes církve čelí, nepochází z vnějšího tlaku, ale z vnitřního spěchu. Pravdu může oslabit nejen omyl, ale i způsob, jakým je bráněna. V propojeném světě se zvěsti šíří rychleji než fakta a reakce často předbíhají porozumění. Úmysl sdílet takové informace může znít ušlechtilé, ba dokonce duchovně, výsledkem však může být narušená důvěra, poškozené vztahy a oslabené svědectví před světem.

Písma důsledně učí, že samotný dobrý úmysl nestačí. Záleží i na způsobu provedení. Když byl Ježíš zatčen v Getsemane, Petr reagoval *okamžitě*. „Šimon Petr vytasil meč, který měl u sebe, zasáhl jednoho veleknězova sluhu a utal mu ucho“ (J 18,10). Jeho loajalita byla upřímná, ale jeho reakce

nebyla dobrá. Ježíš zastavil eskalaci, uzdravil ránu a obnovil pořádek. Láska bez moudrosti stále dokáže zraňovat.

Horlivost bez rozlišování stále rozděluje.

Podobné

ponaučení se objevuje v knize Jozue, 22. kapitole. Kmeny na západ od Jordánu se doslechly, že jejich bratři na

Láska bez moudrosti stále dokáže zraňovat.

Řeka Jordán na jaře

východě postavili oltář. Jejich starost o správné uctívání byla oprávněná. Chtěli chránit věrnost a vyhnout se kompromisům. Přesto se připravovali na konflikt pouze na základě předané zprávy, nikoli na základě ověřených faktů. Napětí skončilo teprve tehdy, když domněnky ustoupily ověřené pravdě a potvrzeným faktům. Problémem nikdy nebyla oddanost pravdě. Problémem byla unáhlenost bez správného pochopení.

Stejný způsob jednání je patrný i dnes. Digitální platformy odměňují bezprostřednost, nikoli přesnost. Krátké klipy nahrazují kontext. Titulky a nadpisy nahrazují hledání pravdy. Mnoho upřímných věřících sdílí neověřené informace v domněni, že chrání církev. Písmo však před tímto přístupem varuje: „Odpoví-li kdo dřív, než vyslechl, toť pošetilost a hanba pro něj“ (Př 18,13). Mít nadhled neznamená, že budeme mlčet: je to ukázněná řeč vedená moudrostí.

Ellen G. Whiteová se k tomuto napětí vyjádřila jasně: „Je správné, aby se proti hříchu zakročilo se vší rozhodností, avšak na druhé straně je nutné vyhnout se ukvapenému odsouzení a bezdůvodnému podezírání.“¹ Tato slova neomlouvají špatné jednání. Chrání však důvěryhodné vztahy. Zachovávají jednotu. Chrání naše poslání před vnitřním rozkladem.

Po celém světě církev dozrála, získala větší rozlišovací schopnost a stále více přebírá svou roli věrného hlasatele pravdy. Naše poslání je neúčinnější, když v našem jednání vítězí čestnost. Duchovní síla proudí, když jsou naše životy a naše služba založeny na pravdě. To buduje důvěru v našich společenstvích. Reakce na krizi zakořeněná v koordinaci a soucitu odráží Kristův

charakter. Písmo nám připomíná, že „... moudrost shůry je především čistá, dále mírumilovná, ohleduplná, ochotná dát se přesvědčit, plná slitování a dobřého ovoce, bez předsudků a bez přetvářky“ (Jk 3,17).

Proto je výzva před námi jasná. Než zareagujete, zpomalte, zastavte se. Než něco sdělíte, ověřte si to. Mluvte s lidmi, ne o lidech.

Pokud je třeba jednat, ať vaše reakce odráží Ducha Kristova, ne tíhu okamžiku. Je možné bránit pravdu, a přesto druhého zranit. Bůh volá svůj lid k něčemu lepšímu.

Církev *zakotvená v Bibli a zaměřená na misijní poslání* postupuje vpřed nejen rychle, ale je také naplněna moudrostí, milostí a věrností. Když se správné motivy spojí se správnými metodami, svědectví o Kristu zůstává důvěryhodné, proces uzdravování pokračuje a misijní poslání postupuje efektivně a jednotně.

Když se správné motivy spojí se správnými metodami, svědectví o Kristu bude důvěryhodné.

¹ Ellen G. Whiteová, *Patriarchové a proroci*, s. 387 (PP 519).

Manipulace: když nám konspirátoři důvěřují

Norel Iacob, st.network

Když si myslíme, že jsme proti dezinformacím imunní, stáváme se snadnou kořistí pro ty, kdo s námi manipulují.

Edward Bernays, průkopník „inženýrství souhlasu“, ve své knize *Propaganda* z roku 1928 napsal: „Vědomá a inteligentní manipulace s organizovanými návyky a názory mas je důležitým prvkem demokratické společnosti. Jsme řízeni, naše mysl je formována, náš vkus utvářen, naše myšlenky se nám podsouvají“¹ – ale na tom není nic špatného, protože je to jediný způsob, jak může společnost hladce fungovat.

Bernays rozvíjel názory Waltera Lippmanna, který tvrdil, že masy jsou z velké části neschopné jasného uvažování a jsou poháněny spíše stádovým instinktem a předsudky, což vyžaduje

„organizovanou“ vládu jasně uvažujících hrdinů, kteří by „organizovali chaos“² světa.³

Odpověď na otázku, zda měl Bernays pravdu, bude vždy lidi rozdělovat. Ti, kdo podporují myšlenku vědomé a inteligentní manipulace s návyky a názory mas jakožto důležitého prvku demokratické společnosti, budou v rozporu s těmi, kdo věří, že jediným řešením je vzdělávat lidi k rozvoji kritického myšlení. V každém případě nikdo o sobě netvrdí, že není schopen racionálně uvažovat nebo rozeznat pravdu. A právě takovým lidem je tento článek určen.

Pojďme se nejprve kriticky podívat na současnost. Zpráva Oxfordského internetového institutu Oxfordské univerzity ukazuje, že manipulace prostřednictvím médií se šíří do stále více zemí po celém světě. Podle této zprávy byly v roce 2019 v 70 zemích po celém světě identifikovány manipulativní kampaně organizované prostřednictvím sociálních médií, což představuje významný nárůst oproti 48 zemím

¹ Edward L. Bernays, „Propaganda“, 5th ed. LiveRight, New York, 1936, p. 9.

² Název první kapitoly knihy *Propaganda* je „Organizace chaosu“.

³ Mark Crispin Miller, „Introduction“, in Edward L. Bernays, „Propaganda“, electronic ed. Ig Pub, Brooklyn, 2005.

v roce 2018 a 28 zemím v roce 2017. Existují důkazy, že autoritářské režimy ve 26 zemích využívají manipulaci na sociálních médiích k potlačování lidských práv, diskreditaci politických oponentů a umlčování nesouhlasných názorů. Ze všech sociálních platform zůstává Facebook nejčastěji využívaným prostředkem pro mediální manipulaci.

Nečekané oběti

Je zrádnou iluzí věřit, že jsme vůči manipulaci imunní, a to navzdory tomu, jak zranitelní mohou být všichni ostatní kolem nás. Propaganda je často účinnější na ty, kteří jsou přesvědčeni, že nejsou náchylní k takovým taktikám. Paradoxně mladí lidé často patří právě do této skupiny. Myslí si totiž, že jsou proti manipulaci imunní, ale nakonec se stanou jejími oběťmi.

Studie z roku 2016 provedená Stanfordskou skupinou pro vzdělávání v oblasti historie poskytuje přesvědčivé důkazy o tom, že naše vnímání sebe samých je často zavádějící. Cílem výzkumu bylo posoudit schopnosti kritického myšlení studentů středních

škol a jejich schopnost rozlišovat mezi pravdou a fikcí na internetu. Výsledky studie byly šokující: 52 % z 3 500 studentů ze všech koutů Spojených států si myslelo, že propagandistický film ruské produkce je důležitým důkazem volebních podvodů v USA. Navíc pouze tři z dotazovaných studentů vyhledali a našli původní zdroj videa. Ale to je jen začátek.

Dvě třetiny studentů nedokázaly rozlišit mezi zpravodajskými reportážemi a reklamními články – tedy články sponzorovanými různými společnostmi a napsanými za účelem propagace

těchto společností.

A více než 96 % studentů nepochopilo skryté zájmy webové

stránky, kterou měli hodnotit a kterou považovali za důvěryhodnou pouze proto, že grafika webu, jeho pozice ve vyhledávačích a popis v sekci „O nás“ vytvářely dojem, že je důvěryhodná.

Vůči falešným zprávám, dezinformacím a manipulaci jsme zranitelnější, než jsme si ochotni přiznat. A snaha tuto zranitelnost snížit, musí začít přijetím faktů. V tomto článku jsme shrnuli do šesti kategorií nejčastější důvody, proč jsme náchylní k dezinformacím a manipulaci. Primárním cílem je lépe poznat sami sebe a konečným cílem je identifikovat možná opatření k boji proti naší zranitelnosti, a tím se vyhnout negativním dopadům dezinformací.

Manipulace prostřednictvím médií se šíří do stále více zemí po celém světě.

Čína, 5G a Wuhanský Koronavirus – Výskyt Koronavirov se Shoduje s Rozvojem 5G Infrastruktury

Výskyt Koronavirov ve Světě se shoduje s 5G Anténami

1. místo - Čína více jak 130000 5G antén, nejvíce na světě, nejvíce nakažených.
2. místo - Jižní Korea více jak 75000 5G antén - druhé místo na světě. Ve výskytu Koronavirov po Číně také druhé místo.
3. místo Tajná země s 5G v Iranu.
4. místo - Itálie, kde je jedna z nejsilnějších opozic proti zavádění 5G v Evropě. V Evropě v čele v nasazení 5G infrastruktury.

Potřeba bezpečnosti a stability

- ❖ Strach ze změny a nejistoty nás může vést k přijetí falešných informací, které nám dávají pocit stability.
- ❖ Nostalgická touha po jednoduchém a uspořádaném světě nás může vést k přijetí falešných informací, které slibují návrat do tohoto světa.
- ❖ Potřeba cítit se chráněni božským zásahem nás může vést k přijetí falešných informací, které takovou ochranu nebo zásah slibují.

Přesto může obhajoba této potřeby za každou cenu vést k extrémním situacím, jako například když byl italský astronom a fyzik Galileo Galilei prohlášen kacířem, protože tvrdil, že Země obíhá kolem Slunce, a ne naopak, čímž zpochybnil stávající jistoty a pocit stability udržovaný katolickou církví.

Existuje však lepší cesta než přijímání informací, které pomáhají vytvářet falešný pocit jistoty a stability. Touto cestou se vydal Martin Luther. Byl

Je zrádnou iluzí
věřit, že jsme
vůči manipulaci
imunní.

již unavený z nejrůznějších dogmat a tradic, které v duších obyčejných věřících vyvolávaly velkou nejistotu a emocionální nestabilitu. Jeho odpovědí bylo zveřejnění toho, co považoval za nezbytné opatření k nápravě náboženských dezinformací.

Řešení, jak překonat strach z nejistoty a změny, spočívá v tom, že se

naučíme, jak se s optimismem a nadějí přizpůsobit změnám. Je to lepší řešení než snaha udržet falešný pocit stability zachováním stávajícího stavu. Inteligence se projevuje ve schopnosti přizpůsobit se⁴ a tato schopnost nám pomáhá překonat nostalgii po jednoduchém a uspořádaném světě. Umožňuje nám také přijímat nové podněty.

Abychom překonali tendenci odmítat změny nebo novinky, musíme se vědomě vystavovat novým myšlenkám a perspektivám, pěstovat zvědavost a být otevření novým zkušenostem. Lepší informovanost nám pomáhá zbavit se obav, psychicky se omladit a přijmout změny prostřednictvím informovaných strategií. Schopnost přijímat nejistotu se rozvíjí díky

⁴ Robert J. Sternberg, „A Theory of Adaptive Intelligence and Its Relation to General Intelligence“, in „Journal of Intelligence“, vol. 7, no. 4, December 2019, Art. no. 23.

jak se bránit manipulaci

schopnosti vypořádat se s nejednoznačností. Je třeba přijmout skutečnost, že existuje mnoho aspektů života, které nelze ovládat ani předvídat.

Potřeba uznání a sounáležitosti

- ❖ Potřeba cítit se jako součást komunity nás může vést k přijetí falešných informací šířených v rámci této komunity.
- ❖ Potřeba cítit se výjimečně nebo jako vyvolený Bohem nás může vést k přijetí falešných informací, které potvrzují náš výjimečný status.
- ❖ Potřeba mít jasně definovanou identitu nás může vést k přijetí nepravdivých informací, které nám takovou identitu poskytují.

Martin Niemöller, bývalý velitel ponorky v první světové válce a později luteránský kazatel, měl zkušenosti, které ilustrují jak pozitivní, tak negativní tlaky, které člověk může pocívat ohledně své identity nebo komunity. Niemöller byl zpočátku stoupencem nacismu, ale později se stal kritikem určitých nacistických pravidel uplatňovaných na křesťany na základě nacistického rasového dogmatu. Tento německý pastor se proslavil citátem, který je mu připisován:

Když nacisté přišli pro komunisty, mlčel jsem; vždyť jsem nebyl komunist.

Když zavřeli sociální demokraty, mlčel jsem; vždyť jsem nebyl sociální demokrat.

Když přišli pro odboráře, mlčel jsem, vždyť jsem nebyl odborář.

Když přišli pro Židy, neozval jsem se, vždyť jsem nebyl Žid.

Když přišli pro mě, už nebyl nikdo, kdo by mohl protestovat.

Lidé jsou náchylnější k manipulaci a dezinformacím, když je jejich identita založena na příslušnosti k sociální skupině nebo třídě. Místo toho, abychom si svou identitu budovali tímto způsobem, měli bychom se soustředit na sdílené hodnoty a zájmy a vždy se ptát sami sebe, proč zastáváme určité přesvědčení, názory nebo hodnoty. Je důležité být otevřený pohledům druhých a podporovat dialog a porozumění s těmi, kteří zastávají názory odlišné od našich. Není žádnou ctností nekriticky bránit přesvědčení nebo postoje komunity, ke které sami patříme.

Vůči falešným zprávám, dezinformacím a manipulaci jsme zranitelnější, než jsme si ochotni přiznat.

Potřeba smyslu a řešení

- ❖ Hledání smyslu v utrpení nebo událostech, které žádný smysl nemají, nás může vést k přijetí nepravdivých informací, které slibují jednoduché a přesvědčivé odpovědi.
- ❖ Frustrace ze společenských problémů nás může vést k přijetí nepravdivých informací, které nabízejí viníka a snadná řešení.
- ❖ Strach z Božího soudu nebo ztráty spásy nás může vést k přijetí nepravdivých informací, které slibují duchovní jistotu.

Mnoho politických, náboženských nebo ekonomických subjektů využívá propagandu a manipulaci k tomu, aby

politicky těžilo z naděje lidí nebo z jejich potřeby najít v životě smysl a naději. Existují však příklady vůdců, kteří upřímně a odvážně reagovali

V nepředvídatelném světě je potřeba stability, kontroly nebo transparentnosti zásadní.

na potřebu společnosti najít smysl a řešení. Martin Luther King Jr. dokázal sjednotit lidi všech barev v hnutí za občanská práva ve Spojených státech tím, že volal po míru a lásce a nabídl jasnou vizi lepší budoucnosti pro všechny.

Stejně tak se řadě hrdinů – některým slavným, jiným méně známým – podařilo inspirovat lidi svou nesobeckou a humanitární vizí a odhodláním

Martin Luther King Jr.

přinést změnu ve společnosti.⁵ Tito vůdci změny k lepšímu nám ukazují, že můžeme najít řešení nejhlubších problémů lidské společnosti a že pravda je při tomto hledání zásadním prvkem. Pravdu bychom neměli posuzovat podle našich emocionálních potřeb, ale podle objektivních důkazů. Neustálé hledání pravdy je nezbytné, abychom se vyhnuli riziku, že se staneme obětí dezinformací nebo manipulace.

Kulturní a emocionální vlivy

- ❖ Spoléhání se na osobní zkušenosti, emoce nebo intuici nás může vést k přijetí nepravdivých informací, které odpovídají našim zkušenostem, emocím nebo intuici.
- ❖ Tendence interpretovat znamení nebo náhody jako božské signály

⁵ Viz příběhy, které jsou úžasné právě pro jejich jednoduchost v knize Andreey Irimiy, „Ambasadorii binelui“ (Ambassadors for Good), Viată și Sănătate, Pantelimon, 2021.

nás může vést k přijetí nepravdivých informací, které tuto interpretaci potvrzují.

- ❖ Kulturní nebo osobní předsudky nás mohou vést k přijetí nepravdivých informací, které odpovídají našim předsudkům, přičemž ignorujeme nebo se vyhýbáme důkazům, které tomu odporují.

Pověry ohledně čarodějnictví a magie měly v průběhu historie tragické důsledky, protože byly pronásledovány a popraveny tisíce nevinných lidí. Představa, že ženy nemají stejné intelektuální nebo morální schopnosti jako muži, zůstala rozšířeným přesvědčením až do 19. století.

Falešné teorie o rase, naznačující, že některé etnické skupiny jsou méněcenné, vedly k diskriminaci a útlaku ještě před necelými sty lety. Všechny tyto příklady ilustrují nebezpečí přijímání nepodložených a falešných informací.

V procesu osobního rozvoje je důležité rozpoznat a identifikovat naše kulturní, historické a osobní předsudky, i když tento proces může být obtížný a bolestivý. Všichni jsme ovlivněni kulturním a sociálním prostředím, ve kterém žijeme, naši osobní historií a minulými zkušenostmi.

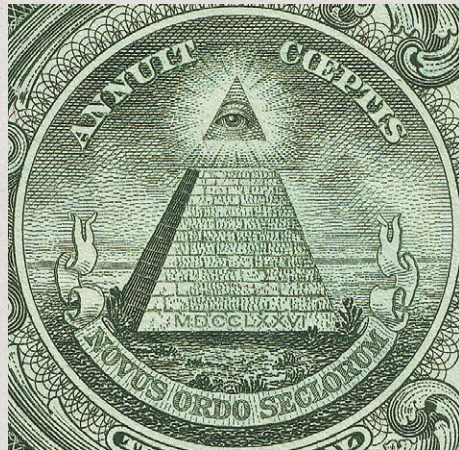
Abychom překonali své předsudky, musíme se vystavit různým perspektivám, naslouchat názorům jiných skupin, společenství nebo kultur a být otevření zpětné vazbě a konstruktivní kritice ostatních. Je důležité si uvědomit, že naše předsudky mohou být nevědomé. Proto je třeba se vědomě

snážit identifikovat naše vzorce myšlení a reakcí, abychom je mohli překonat a vyvíjet se. Upřímnost k sobě samým a zamyšlení jsou klíčovými prvky v tomto procesu osobní dekonstrukce⁶ a rekonstrukce⁷.

Potřeba kontroly

- ❖ Potřeba mít situaci pod kontrolou nás může vést k přijetí nepravdivých informací, které nám tento pocit dávají, navzdory důkazům o opaku.
- ❖ Potřeba cítit se mocní nebo vlivní nás může vést k přijetí nepravdivých informací, které nám tento pocit moci nebo vlivu dávají.
- ❖ Neochota přiznat chybu nás může vést k přijetí nepravdivých informací, které chybu ospravedlňují, přičemž ignorujeme důkazy o opaku nebo se jim vyhýbáme.

Během těžkých časů pandemie covidu-19 mnozí z nás pocítovali potřebu informací, které by v nás vzbudily

⁶ Dekonstrukce je filozofická a kritická metoda, která rozebírá a zpochybňuje ustálené významy, texty či myšlenkové konstrukce.

⁷ Rekonstrukce znamená obnovu, přestavbu nebo uvedení objektu či věci do původního (nebo lepšího) stavu.

pocit, že stále máme situaci pod kontrolou. Při tomto hledání se někteří rozhodli věřit v zázračné léky nebo neověřené způsoby léčby, i když šlo zjevně o podvody nebo řešení, která fungovala pouze v jiných podmínkách. Lpění na konspiračních teoriích nebo přijímání falešných zpráv, které dávaly falešný pocit moci, bylo ve skutečnosti projevem vlastní zranitelnosti. Přineslo nám to více škody než užitku. Žel, mnoho rodin, které prožily ztrátu blízkého člověka, je důkazem této smutné pravdy.

Pravdu bychom neměli posuzovat podle našich emocionálních potřeb, ale podle objektivních důkazů.

Není náhoda, že Bible varuje před nebezpečím těch, kteří si myslí, že našli tajemství kontroly a bezpečí v pochybných informačních zdrojích. Ve skutečnosti jsou takoví lidé

zranitelnější více, než si uvědomují: „*A proto ten, kdo si myslí, že stojí, ať si dá pozor, aby nepadl*“ (1K 10,12). Pravdou je, že krizové časy nás mohou učinit zranitelnějšími vůči dezinformacím a náchylnějšími k tomu, abychom upadli do pastí zkonstatěného myšlení a falešných přesvědčení.

Nepravdivé informace jsou však překážkou na naší cestě k pravdě. Pravda nám dává nejen možnost si informace ověřit, ale dává nám také sílu činit správná rozhodnutí a chránit sebe i své okolí.

Ačkoli může být těžké přijmout, že informace, kterým jsme věřili, nejsou

pravdivé, je zásadní této realitě čelit, abychom mohli činit správná rozhodnutí.

Nedostatečné vzdělání v oblasti hodnocení informací a informačních zdrojů

- ❖ Přirozená důvěra v to, co slyšíme, vidíme nebo čteme v médiích, nás může vést k přijetí falešných informací šířených nedůvěryhodnými mediálními zdroji.
- ❖ Tendence zaměňovat názor s faktem nás může vést k přijetí falešných informací předkládaných jako fakta.
- ❖ Nedostatečné vzdělání v oblastech, jako jsou věda nebo historie, nás může vést k tomu, že uvěříme konspiračním teoriím nebo populárním mýtům.
- ❖ Nedostatek digitální gramotnosti nebo dovedností v oblasti navigace na internetu nás může vést k tomu, že přijmeme nepravdivé informace z pochybných webových stránek nebo zdrojů.
- ❖ Nedostatek vzdělání v oblasti diskriminace a stereotypů nás může vést k tomu, že přijmeme nepravdivé informace, které odpovídají těmto předsudkům, bez ohledu na důkazy o opaku.
- ❖ Neschopnost rozlišit mezi zdroji informací může mít vážné důsledky, jako v případě Edgara Maddisona Welcha. Pod vlivem konspirační teorie šířené na internetu zahájil střelbu v pizzerii ve Washingtonu, D.C., ve snaze zastavit údajnou pedofilní skupinu, kterou měla koordinovat Demokratická strana a Hillary Clintonová. Naštěstí při incidentu nebyl nikdo zraněn, ale

jak se bránit manipulaci

tento extrémní příklad ilustruje nebezpečí falešných informací a vliv on-line prostředí na mysl lidí.

Je načase si připustit, že falešné informace nacházíme všude kolem nás. Proto bychom měli přijmout metody, jak správně ověřovat zdroje informací, na kterých stavíme. Vzdělávání hraje klíčovou roli v tom, jak se naučit rozlišovat mezi názorem a faktem, a v rozvoji kultury skepticizmu vůči záplavě dostupných informací. Nolan Higdon z Kalifornské univerzity navrhuje deset klíčových otázek, které nám mohou pomoci vyhnout se šíření falešných zpráv:⁸

1. Je důležitější být informován, nebo šířit falešné zprávy? Je mnohem užitečnější prozkoumat několik kvalitních článků než šířit nekonečný proud neověřených informací.
2. Je lepší reagovat, nebo ověřovat? Pokud budeme jednat ukvapeně, nebudeme mít čas prozkoumat obsah a jeho důkazy. Než článek sdílíme nebo označíme jako „To se mi líbí“, musíme ho prověřit!
3. Co mě na tomto obsahu zaujalo? To, co na internetu přijímáme, často generuje další podobný obsah, který se nám pak zobrazuje. Musíme se sami sebe zeptat, jaké myšlenky v nás vyvolávají algoritmy, aby nám poskytovaly více podobného obsahu. Pro začátek můžeme vypnout sdílení dat prostřednictvím aplikací, které na svém zařízení používáme.
4. Kdo tento obsah zveřejnil? Jakým druhem obsahu je tento zdroj známý? Zkontrolujte zdroj pomocí on-line ověřovacích služeb, jako jsou Media Matters, Fairness and Accuracy in Reporting (FAIR), Snopes, PolitiFact a FactCheck!⁹
5. Kdo je autorem zprávy? Autor, o kterém nemůžeme najít žádné informace, není důvěryhodný.
6. Obsahuje článek všechny informace, které potřebujeme k ověření zprávy? Přesná zpráva musí obsahovat odpovědi na otázky kdo, co, kde, kdy, proč

⁸ Nolan Higdon, „The Anatomy of Fake News: A Critical News Literacy Education“, electronic ed. University of California Press, Oakland, 2020, Chapter 7.

⁹ V České republice to jsou například: www.hoax.cz, www.manipulatori.cz, www.demagog.cz, www.hatefree.cz apod.

a jak. Pokud nejsou zodpovězeny všechny tyto otázky, měli bychom být skeptičtí ohledně pravosti zprávy.

7. Obstojí důkazy uvedené v článku pod drobnohledem kritického zkoumání? Obsahuje zpráva sofistikované argumenty, logické chyby, nepřesnosti? Jakékoli takové prvky naznačují, že zpráva může být falešná nebo alespoň částečně nesprávná.
8. Co zpráva neříká? Jaké informace nezbytné pro správné pochopení dané

Bible varuje před nebezpečím těch, kteří si myslí, že našli tajemství kontroly a bezpečí v pochybných informačních zdrojích.

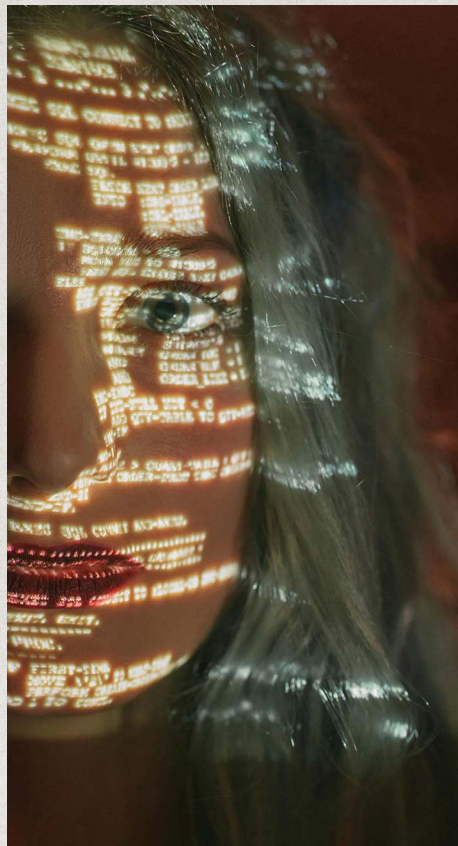
záležitosti jsou vynechány? Odpověď na tyto otázky někdy vyžaduje názor odborníků v dané oblasti.

9. Kdo z této zprávy má prospěch, a koho naopak

poškodí? Odpověď na tuto otázku může poukazovat na možné skryté zájmy stojící za danou zprávou.

10. Lze tento písemný/audio/video obsah považovat za novinářský materiál? Takový materiál musí být totiž založen na přesném a nestranném podání faktů – nezávislém, objektivním a zodpovědném.

Tváří v tvář všudypřítomné dezinformaci se mnohé z našich snah o prosazení pravdy zdají být odsouzeny k neúspěchu. Komunita ve Whitefish v Montaně však nabízí

působivý příklad toho, že lži a netoleranci můžeme porazit jednotou a spoluprací. Tváří v tvář nenávidné kampani zastávající nadřazenosti bílé rasy Richarda Spencera se obyvatelé sjednotili a postavili se dezinformacím prostřednictvím solidarity, plánování a spolupráce s úřady a organizacemi na ochranu občanských práv. Díky koordinované akci se komunitě podařilo, aby Spencer a jeho příznivci byli odsunuti na okraj a jejich názory společnost odmítla. Obyvatelé tak vyhráli boj proti dezinformacím.

Toto není bitva, kterou lze bojovat osamoceně. Společně však můžeme změnit běh událostí.

Jak poznat manipulátora

Astrid Daulia T. Dinescuová

Mnozí z nás pravděpodobně znají alespoň jednu manipulativní osobu – nebo jsme se možná dokonce sami přistihli, že do této kategorie spadáme. Víme ale opravdu, kdy se tato tendence ovládat či ovlivňovat ostatní stává škodlivou? A co je ještě důležitější – jak se s manipulativními lidmi vypořádat?

Většina z nás už určitě někdy slyšela o takzvaných „toxických přátelích“ nebo „toxických lidech“ – o těch, kteří mají negativní vliv na své okolí.

Podle psychologů manipulativní jedinci do této skupiny jednoznačně spadají. Na první pohled mohou

působit okouzlejícím dojmem – jsou přátelští, otevření, extrovertní, svůdní, kultivovaní, dokonce i altruističtí¹ – což jsou vlastnosti, díky nimž je jejich manipulace účinnější. Manipulátoři však mohou být také plaší, autoritativní, nebo dokonce se sklonem k tyranii a jejich vliv by se nikdy neměl podceňovat.

„Každý z nás má občas sklon k manipulaci, ale je velký rozdíl mezi tím, když někoho občas zmanipulujeme, a tím, když jsme manipulativní neustále,“ říká francouzská psycholožka Isabelle Nazare-Aga, kterou cituje web www.psychologies.com.

Autorka knihy *Manipulátoři jsou mezi námi* Nazare-Aga tvrdí, že manipulátorem může být kdokoli – známý, kolega, přítel, nebo dokonce člen rodiny. Vysvětluje, že tito lidé potřebují ostatní, aby se cítili ceněni a nadřazení – což je dynamika, která „vyčerpává“ jejich okolí a zanechává v ostatních pocit, že jsou zneužíváni, a mnozí také prožívají úzkost, frustraci a zášť.

¹ Altruismus je moderní označení postojů a jednání, které sledují prospěch druhého člověka, jež mohou i nemusejí být na úkor prospěchu altruisty. Synonymy altruistického postoje jsou lidumilnost, nesobeckost nebo nezištnost, jeho projevem dobročinnost nebo mecenášství. Protikladem altruismu je egoismus.

Jak můžeme manipulátory rozpoznat?

Nazare-Aga zdůrazňuje několik rysů, které jsou manipulativním lidem společné: sebelítost, časté vyvolávání pocitu viny, neustálá kritika ostatních, nedostatek odpovědnosti, nekonzistentnost, neupřímnost, žárlivost a nejednoznačná komunikace.

Podle www.psychologytoday.com jsou manipulátoři velmi úspěšní v přesvědčování ostatních, aby do vzájemného vztahu dávali více než oni sami. Často se prezentují jako „přátelé“ –

Každý z nás má občas sklon k manipulaci.

někdo, komu se můžete svěřit – a vyzývají vás, abyste se podělili o své problémy

a sdíleli s nimi svá slabá místa, jen aby později tyto informace mohli použít proti vám.

Isabelle Nazare-Aga tvrdí, že si manipulátoři často neuvědomují škodu, kterou způsobují. Postrádají schopnost rozpoznat utrpení druhých. Druhé lidi využívají čistě k uspokojení svých vlastních potřeb. Na otázku: „Jsou lidé manipulátory od narození, nebo se jimi stávají později?“ neexistuje jednoznačná odpověď. Odborníci však doporučují řešit manipulativní sklony včas, pokud se objeví v dětství, protože s přibývajícím věkem je takové chování mnohem těžší – ne-li nemožné – napravit.

Jak poznáte, že jde o problém?

Než začnete hledat řešení, je důležité rozpoznat, kdy jste manipulováni. Zde je několik příznaků:

- ❖ Pokud máte pocit, že existuje nerovnováha v tom, kolik toho o sobě sdílíte vy a váš přítel.
- ❖ Pokud zjistíte, že vždy nabízíte pomoc, zatímco váš přítel není nikdy nablízku, když potřebujete podporu.
- ❖ Pokud máte pocit, že potřeby a priority vašeho přítele jsou vždy důležitější než vaše vlastní.
- ❖ Pokud ostatní přátelé vyjádřili obavy ohledně vašeho vztahu s touto osobou.

Doporučení

1. **Naučte se rozlišovat mezi přesvědčováním a nátlakem.** K přesvědčování dochází, když někdo předloží logické argumenty pro určitou možnost, ale zároveň vám ponechá svobodu volby. Pokud však tato osoba sahá ke lžím, přehánění nebo emocionálnímu „vydírání“, aby

jak se bránit manipulaci

omezila vaši svobodu volby, stává se z toho nátlak.

- 2. Stanovte si hranice.** Když se někdo snaží nad vámi uplatňovat kontrolu, nejzdravější reakcí je stanovit jasné hranice, které nesmí překročit.
- 3. Naučte se říkat „ne“.** Nemůžeme změnit lidi kolem nás – můžeme změnit pouze sami sebe. Jelikož nemůžeme změnit ty, kteří mají manipulativní sklony, můžeme změnit to, jak na ně reagujeme. Naučit se říkat „ne“ pevně, ale taktně, vám umožní bránit svá práva a zároveň zachovat vztah.
- 4. Přestaňte hledat uznání ostatních.** Samozřejmě všichni potřebujeme uznání, ale nemělo by se stát nezbytnou součástí našeho sebevědomí. Při jednání s manipulativní osobou může takový člověk snadno zneužít vaši touhu po uznání a respektu k získání kontroly nad vámi.
- 5. Využijte čas a odstup ve svůj prospěch.** Manipulátoři často vyžadují okamžitou odpověď, aby zvýšili tlak a udrželi si nad vámi kontrolu. Nejlepší strategií je udělat krok zpět – vytvořit si odstup, a než jim odpovíte, dát si čas na rozmyšlenou.
- 6. Postavte se svému agresorovi.** Psychologičtí manipulátoři si vybírají ty, které vnímají jako slabé. Čím více kontroly získají, tím více jí chtějí. Proto je důležité postavit se jim v bezpečném prostředí a v přítomnosti lidí, kteří vás podporují a mají pozitivní přístup, poznamenává www.psychologies.ro.
- 7. Kladte správné otázky.** Když manipulátor klade požadavky, často máme tendenci upřednostňovat jeho potřeby před těmi našimi. V takových chvílích je zásadní se

zeptat: Je tento požadavek rozumný?

Je spravedlivý? Mám v této situaci

slovo, nebo jen plním příkazy?

Je to požadavek, nebo prosba?

Co z toho budu mít?

Zdravé vztahy sdílejí s obchodním světem důležitý princip: koncept

návratno-

sti inves-

tic (ROI).

Úspěšný

obchod je

ten, kde pří-

nosy převy-

šují – nebo

alespoň

odpovídají –

investova-

ným zdrojům.

Stejně tak úspěšný vztah

je ten, ve kterém čas a energie, které

do něj investujete, slibují pocit stability

a odměny. Skutečné přátelství vzkvétá,

když je založené na odhodlání, podpoře

a loajalitě a udržuje zdravou rovnováhu

a harmonii mezi dáváním a přijímáním.

Úspěšný vztah je ten, ve kterém čas a energie, které do něj investujete, slibují pocit stability a odměny.

Požehnanie v skúškach

Pavína Sóradoová, koordinátorka Adventistickej služby ľuďom so špeciálnymi potrebami v SZ

Sobota 18. apríla 2026 v zbere v Banskej Bystrici na Kollárovej ulici sa zamerala na službu ľuďom so špeciálnymi potrebami. Názov tohto podujatia bol „Požehnanie v skúškach“.

Spoločne sme prežili požehnané chvíle naplnené povzbudením, prijatím a vzájomným porozumením. Bohoslužby sa zúčastnili viacerí bratia a sestry, ktorí majú špeciálne potreby, čo prispelo k hlbšiemu prežívaniu spoločenstva a vzájomnej blízkosti. Kázanie bolo tlmočené do posunkového jazyka Jitkou Morávkovou, ktorej služba výrazne prispela k lepšiemu porozumeniu a zapojeniu prítomných. Dopoludňajší program nás viedol k zamysleniu nad témou služby a sprevádzania ľudí v ich životných skúškach.

V poobednej časti zazneli osobné skúsenosti ľudí a rodín so špeciálnymi potrebami, ktoré boli veľmi silné, autentické a obohacujúce. Tieto zdieľania priniesli nový pohľad, povzbudenie a boli veľkým prínosom pre všetkých prítomných.

Ďakujeme všetkým zúčastneným za ich účasť, otvorenosť a ochotu byť súčasťou tohto spoločného stretnutia.

Zpráva výboru Českého sdružení CASD

Jiří Komárek, hospodář Českého sdružení CASD

V neděli 29. března 2026 proběhlo on-line 11. zasedání výboru Českého sdružení CASD.

Personální rozhodnutí

- ♦ Stanislav Lanc byl pověřen službou ordinovaného kazatele pro Daniela Hrdinku (Trinity Port), od léta 2026.
- ♦ Pavel Novotný byl pověřen službou ordinovaného kazatele pro Tomáše Duchoně, od léta 2026.
- ♦ Jan Matoušek byl pověřen službou ordinovaného kazatele pro Erika Popovyče, od léta 2026.
- ♦ Byl přijat záměr sboru Tábor zvolit Tomáše Duchoně do služebnosti staršího sboru (nestatutární) pro sbor Tábor.

Administrativní rozhodnutí

- ♦ Byl vysloven souhlas s výsledky elektronických hlasování o rekonstrukci sociálního zařízení v budově modlitebny České Budějovice a nákupu bytu 3+1 v Havlíčkově Brodě pro bydlení kazatele s rodinou.

- ♦ Bylo odsouhlaseno zrušení skupiny Vlašim pod sborem Benešov.
- ♦ Výbor schválil vyjádření podpory navázání spolupráce sboru SafePoint s Centrem pro sekulární a postkřesťanskou misi (CSPM) při Generální konferenci CASD a s Mission Priority System (MPS), rovněž při Generální konferenci CASD.

Hospodářská rozhodnutí

- ♦ Výbor schválil vícepráce při rekonstrukci sboru Vamberk ve výši 894 tis. Kč bez DPH.
- ♦ Byly schváleny přípravy výběrových řízení v rámci projektu Energetické úspory v objektu modlitebny CASD Praha, Peroutkova, č. p. 57.
- ♦ Výbor souhlasil se záměrem prodeje bytu a garáže v Havlíčkově Brodě, v ulici U Pekárny.

Učitelé dětí se setkali v Beskydech

Lukáš Jureček, tajemník Moravskoslezského sdružení CASD

O víkendu 20.–22. března 2026 proběhlo v Resortu Beskydy na Visalajích setkání učitelů dětské sobotní školy pod názvem Pilíře.

Tentokrát jsme se tematicky zaměřili na základy víry. Vnímáme v nich totiž velké bohatství naší církve, ale zároveň i určitou výzvu, jak tyto „pilíře víry“ předat srozumitelně a atraktivně dětem.

UVĚDOMUJEME SI VŠAK, ŽE MÁME-LI TOHO BÝT SCHOPNI, POTŘEBUJEME DANÝM VĚROUČNÝM BODŮM ROZUMĚT V PRVÉ

řadě my sami. Jsem proto vděčný, že jako hosté přijali pozvání i moji zkušení kolegové Jan Fürst a Gustav Kloda, abychom společně i v menších skupinkách diskutovali o více než 12 tématech.

Několik účastníků popsalo, jak to vše probíhalo.

„Víkendové setkání učitelů DSŠ bylo pro mě velmi inspirativní. Základní body naší víry jsou nám dospělým často jasné. Ale pokud tyto důležité body víry máme srozumitelně předat dětem a zodpovědět jejich záladné otázky, často mohou být tyto situace pro nás velkou výzvou. Líbilo se mi, že v některých přednáškách i workshopech jsme nedostali přesné odpovědi, po kterých jsme toužili, ale myšlenky řečníků nás vedly více k zamýšlení. Celý víkend mě duchovně

povzbudil a inspiroval k další službě dětem. Jediné, co mě mrzí, že nebylo možné absolvovat všechny workshopy a být tzv. všude.“ (Jitka Krajčí)

„O víkendu jsme se zúčastnili setkání vedoucích sobotních školek. Kromě prostředí Visalají a pohostinství bratra Madi jsme se těšili i ze společných témat k hovoru, kterých při této službě není málo. Přednášky byly velmi obohacující, nechyběl humor, ale především zajímavé myšlenky na teologická témata. U několika z nich (například modlitba, podstata člověka nebo spasení) musím uznat, že i my dospělí se o nich máme stále co učit.

Velmi přínosné byly ukázky různých materiálů a knih, které osobně plánuji použít při výuce dětí, nebo jimi děti odměnit na konci roku, protože kvalitní literatura je někdy důležitější než perfektně připravená hodina.

O práci s dětmi jsme pak debatovali s „kolegy učiteli“ i během volného času.

Shodujeme se na tom, že u dnešních dětí není snadné získat si jejich pozornost, a to nejen kvůli vzrůstajícímu používání telefonů od útlého věku. A tak jsme měli příležitost vzájemně se podpořit v další práci, vyměnit tipy a prostě dobít baterky... Příští ročník setkání učitelů sobotních školek tedy

rád doporučím všem, kteří s dětmi pracují.“ (Aleš Kantor)

„Účast na setkání učitelů dětské sobotní školy pro mě byla znovu, tak jako každý rok, velmi obohacující a povzbuzující zkušeností. Téma „Pilíře dětské sobotní školy“ pro mě mělo zvláštní význam, protože zdůrazňovalo důležitost pomáhat dětem porozumět základním věroučným bodům naší církve způsobem, který je pro ně srozumitelný

a přizpůsobený jejich věku. Workshopy a přednášky byly inspirativní a praktické zároveň a nabídlly mi nové nápady a pohledy, které mohu využít ve své vlastní službě.

Na těchto každoročních setkáních si nejvíce cením nejen získaných poznatků, ale také společenství – možnosti poznat nové lidi, setkat se s těmi, které už znám, sdílet zkušenosti z výuky, mluvit o výzvách, kterým čelíme, nebo si jen popovídat o životě. Jedním z nejzajímavějších momentů pro mě byla přednáška Jana Fürsta, který nám představil sedm praktických kroků, jak číst biblické texty osobnějším a hlubším způsobem. Jeho myšlenky mi připomněly, jak důležité je nejprve prožít Boží slovo, než ho předáme dětem. Ze setkání jsem odjížděla povzbuzená a motivovaná pokračovat ve službě s větším nadšením a kreativitou.“ (Irma Walach)

Nezlomná Putul

Anna Janošková, specialistka komunikace a copywritingu ADRA ČR

Matčino tiché vzlykání mi i po letech zní v hlavě. Byla jsem příliš malá na to, abych pochopila, proč pláče, ale cítila jsem, že se náš život navždy změní. Dnes je mi 22 let a jsem studentkou třetího ročníku ošetřovatelství na Anowara Nursing Science and Midwifery v Mirzapuru v bangladéšském okrese Dinajpur. Prožívám nejlepší období svého života, ale cesta k němu nebyla vůbec snadná.

Dětství opuštěného dítěte

Pro většinu lidí je dětství obdobím, na které rádi vzpomínají a chtěli by jej prožít znovu. Moje dětství však bylo jiné, nechtěla bych se vracet. Vzpomínky na nejranější léta mého života jsou plné bolesti. Když jsem

Putul

byla ještě maličká, můj otec opustil maminku a nechal ji samotnou. Vychovávala mě, mou starší sestru Merinu a bratra Šimanta. Byla jsem nejmladší. Maminka nás vzala do domu své matky, naší babičky. Ale hned od chvíle, kdy jsme tam přijeli, nás příbuzní považovali za nevíтанou přítěž.

Tíha toho, že jsem nechtěná, se usadila na mých malých ramenou a já jsem si ji nesla všude s sebou. Maminka nás navíc musela ponechat ve vesnici a přestěhovat se do Dháky, kde tvrdě

pracovala. Neměla totiž jinou možnost, jak by nás mohla uživit. Okolnosti ji donutily k tomu, že musela přinést nepředstavitelnou oběť – opustit své děti a zanechat je u příbuzných, aby se o sebe postaraly samy.

Stigma a bratrova láska

Můj bratr Šimanto je z nás nejstarší a stal se nám vším. Koupal nás, krmlil, a dokonce nám i česal vlasy. Sám byl ještě kluk, ale převzal roli maminky a chránil nás, jak nejlépe uměl. Byli jsme ještě děti, a přesto jsme všichni nesli zodpovědnost přesahující náš věk.

Jistě, byly chvíle dočasného úniku – vesnická škola, hry s dětmi, dovádění v rybníku –, ale realita nás vždycky dohnala. Na rozdíl od ostatních dětí jsme museli tvrdě pracovat na poli, abychom si vydělali na jídlo. Jednoho dne, když jsem v horkém slunečném dni pracovala na poli, za mnou přišel učitel ze školy a volal: „Putul, máš zkoušku! Honem pojď,“ naléhal.

Sourozenci Merina, Shimanto a jejich matka

Putul se spolužačkami

Chytil mě za ruku a dovedl do zkušební místnosti. Ruce jsem měla ještě špinavé od hlíny. A když jsem tam tak seděla, uvědomila jsem si, že můj život je na hony vzdálený životu mých spolužáků. Oni měli rodiny, které je podporovaly, já „jen“ své sourozence.

U babičky nás považovali za přítěž a dávali nám dost najevo, že tam nepatříme. Vesničané naši rodinu pomlouvali. „Její otec opustil matku kvůli jiné ženě,“ říkali. Stigma dítěte z rozvrácené rodiny mě velmi tížilo. Nezáleželo na tom, že jsme byli ještě děti. Odsoudili nás. Připadalo mi, že svět už rozhodl o mé hodnotě.

Bod zlomu: Sounáležitost ve škole SAMS

Jeden učitel z internátní školy SAMS si však mé situace všiml a pomohl mi. Jeho zásluhou jsem byla přijata na tuto školu jako osiřelé dítě a poprvé v životě jsem měla pocit, že někam patřím. SAMS se mi stal náhradní rodinou. Už jsem neměla nálepku dítěte z rozbité rodiny. Byla jsem prostě Putul – jedna z mnoha dalších studentů. Žila jsem

ve vztazích s těmi, kteří rozuměli mé bolesti.

Brzy poté mi ADRA našla sponzora. Najednou jsem se už nemusela starat o školné ani o jídlo. Připadalo mi to jako zázrak. A tento pocit sounáležitosti na SAMS se stal základem mé naděje a odhodlání.

Oběti sourozenců a matčina síla ve mně

Zatímco já jsem na SAMS našla novou naději, moji sourozenci takovou šanci nedostali. Sestru Merinu provdali příbuzní dříve, než mohla dokončit školu. A můj bratr Šimanto začal pracovat v textilce. Vzdali se svých snů, abych si já mohla splnit ty své. Jejich oběti mi stále připomínají, proč musím uspět. Stále mě podporují a motivují.

A moje maminka? Ta byla vždycky mojí tichou silou. Překonala mnoho bezesných nocí, namáhavou práci i bolest z odloučení od svých dětí. To vše proto, aby nám darovala šanci na lepší život. Za vše vděčím její oběti. Ona je důvodem, proč se odmítám vzdát bez ohledu na to, jak těžká cesta mě čeká.

Domov lásky a nadějná budoucnost

V domě mé babičky nejsme vítáni, ale na tom nezáleží. Postavili jsme si nový domov – malý, jednoduchý, ale náš. Je plný lásky, pokoje a pohodlí, které jsme nikdy předtím neměli. Dnes zde

žije moje matka a já ji navštěvuji tak často, jak jen mohu. Ten malý domek je naším útočištěm, symbolem všeho, co jsme dosud společně překonali.

Moje sny? Jsou prosté. Dokončit studium ošetrovatelství, získat práci a postarat se o matku a sourozence. A také bych ráda znovu navštívila SAMS, místo, které mi dalo druhou šanci. Chtěla bych poděkovat lidem, kteří ve mě věřili.

Nezlomná: Slib, který nikdy neporuším

Především chci ukázat své rodině, že jejich oběti nebyly zbytečné. Všechny těžkosti přetavím v úspěch. Došla jsem už daleko a nehodlám se vzdát.

Ano, cesta přede mnou může být ještě obtížná, ale hluboko v srdci vím, že to zvládnou. Budu se dál pilně učit a tvrdě pracovat – nejen pro sebe, ale hlavně pro svou rodinu: maminku, bratra a sestru. Mám je v srdci a postarám se, aby to, že se kvůli mně mnohého vzdali, stálo za to.

Putul se svou matkou a neteří

inzerce

Nabízíme krátkodobé ubytování v garsonce církevní budovy v Hronově.
Více na tel.: 724 675 419 nebo 721 871 986.

Daruj **vzdělání.**
Daruj **budoucnost.**
BanglaKids

Pošleme bangladéšské děti do školy?

Víte, že v Bangladéši žije více než 35 milionů lidí pod hranicí chudoby?

42 milionů lidí neumějí číst a psát?

A do školy nechodí více než 3,7 milionů dětí?

Pomocť můžete už od 700 korun měsíčně.

Díky podpoře dárců mohou děti začít studovat, zdravě růst a získat naději na lepší budoucnost. Od roku 1999 jsme poskytli vzdělání 8 000 dětem.

Byla jsem přijata na školu jako osiřelé dítě a poprvé v životě jsem měla pocit, že někam patřím. Byla jsem prostě Putul — jedna z mnoha dalších studentů. Žila jsem ve vztazích s těmi, kteří rozuměli mé bolesti.

— Putul

Zapojte se,
podpořte dítě,
objevte Bangladéš.

www.banglakids.cz

Dobrovolnicí na jeden rok

Anna Janošková, specialista komunikace a copywritingu ADRA ČR

Sofia je dvaatřicetiletá žena původem z Itálie, která se před rokem rozhodla pro velkou životní změnu – oprosit se od stereotypu a zkusit na rok odjet pryč, do úplně jiné země s úplně jinou kulturou, aby tam zakusila radosti i úskalí humanitární práce.

Amy jsme sledovali a podporovali její cestu. „Vždy mě poháněla zvědavost – chtěla jsem vše vědět o světě, o různých kulturách a o lidech, kteří v nich žijí. Není náhoda, že pracuji jako sociální pracovníce pro neziskovou organizaci zaměřenou na imigraci. Je to náročná práce, ale pro mě dokonale kombinuje mou vášeň pro objevování světa s využitím mého času způsobem, který mi nepřipadá zbytečný, ale naopak přispívá k něčemu smysluplnému,“ říká Sofia o dobrovolnické zkušenosti v Srbsku.

Sofia působila celý rok v srbském Bělehradu jako sociální pracovníce pomáhající uprchlíkům, obětem

domácího násilí, lidem bez domova i romské komunitě. Nejčastěji trávila čas v kanceláři, jelikož největší náplní její práce byl management a koordinace projektu. Zároveň ale organizovala aktivity pro romské děti, mládež a dospělé.

Pobyt v Srbsku jí také poskytl příležitost zúčastnit se týmových školení zaměřených na sociální otázky, jako jsou romská kultura, přístupy zohledňující trauma a inkluze LGBTQ+ a zároveň pozorovat, jak srbská společnost s těmito tématy pracuje. Období, kdy neměla přidělené žádné konkrétní úkoly, využívala ke studiu srbstiny.

Dobrovolnictví v rámci projektu Humanitarian Volunteering for Solidarity Activities je plně hrazené z prostředků Evropského sboru solidarity.

Dobrovolníci mají po celou dobu pobytu k dispozici mentora z vysílající země, ale také v organizaci, kde pracují. Zapojit se mohou lidé ve věku 18 až 35 let, kteří mají trvalé bydliště v jedné z členských zemí EU nebo v Turecku, Severní Makedonii, Lichtenštejnsku či na Islandu.

Po účasti na školení se kandidáti mohou hlásit na jednotlivé pozice zveřejněné v European Youth Portal. Na každou pozici probíhá výběrové řízení. Délka dobrovolnictví se pohybuje od dvou do dvanácti měsíců, v rámci našich dobrovolnických pozic je to šest až dvanáct měsíců. Účast na projektu je hrazena z prostředků Evropského sboru solidarity, včetně pojištění, ubytování v místě projektu, dopravy, výdajů spojených s vycestováním a drobného kapesného. Pozice v rámci humanitárního dobrovolnictví časově odpovídají přibližně plnému úvazku, tedy mezi 30 a 38 hodinami týdně.

„Účast v programu v zahraničí mi připadala jako přirozený krok v mém životě. Vždy jsem hledala příležitosti k odchodu – někdy se mi podařilo využít krátkodobé, jiné jsem často musela odložit. Tato šance přišla v době, kdy jsem cítila, že už nemohu déle odkládat tuto dlouho prožívanou touhu. Moje cesta začala jednoduchou otázkou: Existují ještě příležitosti v zahraničí pro někoho

v mém věku? Tak jsem objevila program Humanitární pomoc – a věděla jsem, že to musím zkusit.“ (dobrovolnice Sofia)

Humanitarian Volunteering for Solidarity Activities probíhá od února 2024 do ledna 2027. Pokud byste vy nebo někdo ve vašem okolí chtěli zažít podobnou zkušenost jako Sofia, zaregistrujte se na Evropském portálu mládeže a absolvujte požadovaná školení. Více informací najdete také zde na našem webu v sekci Dobrovolnictví.

„Opustit na rok kariéru a vlastně celý svůj život a přestěhovat se na místo, kde jsem nikoho neznala a neuměla jazyk – to nebylo snadné. Postupně však počáteční nejistota ustoupila něčemu novému – nové rutině, novému životu, zvykům, místům, přátelstvím a výzvě naučit se vše od základů.“ (dobrovolnice Sofia)

**Co-funded by
the European Union**

**EUROPEAN
SOLIDARITY
CORPS**

Projekt Humanitarian Volunteering for Solidarity Activities (č. p. 101140258) trvá od 1. 2. 2024 do 31. 1. 2027 a je kofinancován Evropskou unií. Názory a stanoviska v tomto textu jsou výhradně názory autora(ů) a nemusejí odrážet názory Evropské unie nebo poskytovatele grantu (Výkonná agentura pro vzdělávání, kulturu a audiovizuální oblast). Evropská unie ani poskytovatel grantu za ně nenesou odpovědnost.

Když Google ani AI nestačí

Marek Harastej, ředitel Adventistického teologického institutu

Pavel v dopise Římanům píše:
„Ale jak mohou vzývat toho, v něhož neuvěřili? A jak mohou uvěřit v toho, o kom neslyšeli? A jak mohou uslyšet, není-li tu nikdo, kdo by ho zvěstoval?“
(Ř 10,14)

Před dvěma tisíci lety za nás Pán Ježíš Kristus zemřel a nabídl nám všem krásnější a smysluplnější život zde na zemi a jednou i život s ním na věčnosti. To udělal on pro nás. Úkol předat tuto zprávu lidem ale nechal na nás. A proto už dva tisíce let platí Pavlova výzva jít a být těmi, kdo to řeknou dalším, aby to lidé kolem nás mohli slyšet.

Ale stejně, jako se dá opravovat auto, stříhat stromy na zahradě nebo operovat žlučník intuitivně, podle tutoriálu na YouTube, nebo se to prostě poctivě naučit a být v tom mistrem, tak je to i s teologií. Rovněž ta se dá dělat intuitivně či selským rozumem, podle návodů a rad z internetu nebo pod bedlivým vedením ChatGPT. Anebo ji lze prostě poctivě studovat.

Možná jste se nad předchozím příkladem pozastavili a řekli jste si: Stříhat stromy intuitivně asi není problém, i když jiná otázka je, co na to říkají ty stromy. A opravit auto se podle tutoriálu snad také trochu dá. Ale žlučník je už trochu přehnaný příklad. Tady jde přece o život. K tomu lze snad dodat jedině. V teologii jde ještě o více. O život věčný.

Proč bychom měli zásadní problém nechat se operovat od amatéra, který si udělal rychlokurz s „doktorem Googlem“, ale nevadí nám, když naše děti vyučuje ke křtu někdo, kdo své znalosti opírá v nejlepším případě o to, co našel na internetu? Nechci snižovat zápal a nadšení každého, kdo dělá, co může, ale zároveň bych rád zdůraznil, že teologie je důležitá, a pokud máme tu možnost, mělo by být naší odpovědností získat co nejkvalitnější vzdělání, abychom mohli sloužit Pánu Bohu.

Stejně jako před dvěma tisíci lety i dnes nám Pán Bůh projevuje velkou milost tím, že je ochotný s námi, nedokonalými a chybnými lidmi, spolupracovat ve svém plánu záchrany lidí, kteří žijí v našem okolí. Zve nás do služby, která může mít různé formy. Může se jednat o zaměstnání nebo dobrovolnictví, o práci kazatele či kaplana,

ale i o službu kázání nebo vyučování v místním sboru. Pro některé je hlubší vzdělání nezbytné, pro všechny je však užitečné, a právě k němu vás chceme pozvat.

Každé studium vyžaduje čas, úsilí a energii a u studia teologie to platí také. To, co můžeme nabídnout, je podporující prostředí a společenství sester a bratrů, učitelů i studentů, kteří společně touží lépe poznávat Boha a věrně mu sloužit.

V tomto roce otevíráme dvě formy studia. První z nich je čtyřleté studium, jež je určeno těm, kteří touží po hlubším poznání, chtějí alespoň částečně proniknout do biblických jazyků a získat komplexnější teologické vzdělání.

Je určeno také těm, kteří uvažují o službě kazatele nebo kaplana. Výuka probíhá jednou měsíčně od pátku ráno do neděle, je doplněna jedním týdenním intenzivním kurzem za rok, třemi hodinami on-line studia týdně a samozřejmě samostudiem.

Druhý typ studia je dvouletý a je určen těm, kteří dávají přednost praktičtěji zaměřenému vzdělání. Setkávání probíhá jednou měsíčně v sobotu a v neděli. V rámci dvouletého studia je jeden týdenní intenzivní kurz a studium je doplněno třemi hodinami on-line výuky týdně a samostudiem.

Přihlásit se je možné do 10. 6. 2026. Více informací na ati.casd.cz nebo na telefonu +420 737 200 022.

**ADVENTISTICKÝ
TEOLOGICKÝ INSTITUT**

SONS – SINGLE

Vážení přátelé,

letos je tomu 30 let, co jsem se na Oklukách poprvé zúčastnil akce Sdružení Odvážných Nepřátel Samoty. Rád vás zvu na setkání, které takto odvážně někdejší kdysi pojmenovali. Stále je v podvědomí církve, že tyto akce jsou sňatková kancelář. Není to ovšem pravda, přestože nějaké svatby z těchto setkání vzešly. Lidé, kteří žijí sami, nesezdaní, vdovci, vdovy, rozvedení, jsou vděční, že se mohou společně setkat a bez nějakých závazků a očekávání svobodně komunikovat.

Chcete-li se seznámit s lidmi jakéhokoliv věku, kteří jsou sami, ale nejsou osamoceni, chcete-li chodit na lesní procházky, zpívat, poznávat svého Spasitele i slyšet příběhy ostatních, vezměte v úvahu následující:

Pobyt proběhne od středy 2. 9. do neděle 6. 9. v Resortu Beskydy. Při jízdě z Frýdku-Místku je potřeba vystoupit na poslední zastávce Visalaje, před Horským hotelem Visalaje (na pravé straně). Po levé straně silnice cesta odbočuje a vede lesem k Resortu Beskydy (asi 200 m).

Cena za ubytování s plnou penzí činí 2 900 Kč.

Ve středu stravování není zajištěno. Prosíme, vezměte si přezutí. Přihlašujte se prosím prostřednictvím SMS nebo e-mailu na adresu: unie@casd.cz a nahlaste jméno, adresu, bydliště a číslo telefonu nebo e-mail. Přihlašování skončí 26. 6. 2026. Placení pobytu bude až na místě. Jen prosím, pokud se přihlásíte, přijďte, protože ubytování je limitováno minimálním i maximálním počtem účastníků.

Těším se na vás!

— Aleš Zástěra

ATI otvírá nový studijní obor

Marek Harastej, ředitel Adventistického teologického institutu

---

Stejně jako každé dva roky otvírá i v létě 2026 Adventistický teologický institut nový ročník kombinovaného studia **Adventistická teologie**, akreditovaného Agenturou Adventist Accrediting Association. Studium je čtyřleté a zahrnuje všechny podstatné teologické disciplíny, jako jsou biblické jazyky – hebrejšтина

a řečtina –, studium Starého a Nového zákona, systematická teologie, adventistické teologické důrazy, disciplíny praktické teologie, církevní historie a další. Je určeno těm, kteří chtějí v církvi působit jako kazatelé či kaplani, ale také všem, kteří chtějí sloužit jako laici a přitom získat hlubší teologické vzdělání.

V posledních letech se však opakovaně setkáváme se zájmem právě ze strany laiků, kteří by rádi studovali teologii do větší hloubky, ale čtyřleté studium, studium jazyků a každoroční intenzivní týdenní kurzy jsou pro ně obtížně slučitelné s civilním zaměstnáním, rodinou nebo službou v místním sboru. Právě pro tuto skupinu proto otevíráme nový dvouletý neakreditovaný studijní obor.

Nese název **Úvod do adventistické teologie a praktické služby**. Jak již název napovídá, chceme, aby byl prakticky zaměřený. Stejně jako studenti čtyřletého studia budou i studenti tohoto oboru jezdit jednou měsíčně na studijní konzultace na Sázavu. Konzultace však nebudou probíhat od pátku do neděle, ale pouze o víkendu, tedy v sobotu a v neděli. Také zde je studium doplněno dvěma až třemi hodinami on-line výuky týdně a osobním samostudiem. Intenzivní kurz, který studenti čtyřletého oboru absolvují každý rok, bude mít dvouletý obor pouze jeden, a to v polovině studia.

Pokud jde o konkrétní náplň, lze ji rozdělit do dvou oblastí. Některé prakticky zaměřené předměty budou studenti dvouletého i čtyřletého studia absolvovat společně. V těchto předmětech tak budou mít výuku v plném rozsahu stejně jako ti, kteří se připravují pro kazatelskou službu nebo si zvolili intenzivnější čtyřletý model studia. Týká se to například předmětů, jako jsou Biblická teologie, Homiletika, Evangelium pro dnešek, dříve známé jako Přítomná pravda, kniha Daniel, kniha Zjevení, život a dílo Ellen Gould Whiteové a další.

Jiné předměty, jako například Praktická znalost Starého a Nového zákona, Úvod do systematické teologie či Přehled církevní historie, budou mít stu-

denti dvouletého studia pouze ve formě přehledu. Zásadní rozdíl je také v povinnosti odevzdávat písemné práce a skládat zápočty a zkoušky. Ty jsou pro studenty dvouletého studia dobrovolné. Mohou tedy studovat pouze prostřednictvím náslechu. Pokud se však rozhodnou zkoušky skládat, budou je konat se stejnými nároky jako studenti čtyřletého studia. A pokud by se někdy v budoucnu rozhodli pokračovat v hlubším čtyřletém studiu, budou jim všechny takto absolvované zkoušky započteny.

Věříme, že tato nová forma studia osloví další zájemce o teologii a pomůže připravit studenty pro praktickou službu v církvi.

Více informací, kontakty i možnost přihlášení ke studiu naleznete na stránkách ati.casd.cz.

informace

Můžete se zapojit

Již více než deset let dokumentuje brazilský adventista Josué Schmidt celosvětovou rozmanitost adventistických sborů prostřednictvím stále se rozšiřujícího vizuálního archivu, na kterém se podílí široká veřejnost.

To, co v roce 2014 začalo jako osobní projekt, se rozrostlo na sbírku obsahující přes 1 600 fotografií a videí, které zaslali kazatelé, cestovatelé a členové z celého světa. Tato sbírka, sdílená prostřednictvím @adventistchurches, zdůrazňuje kulturní a architektonickou rozmanitost globální náboženské komunity. Chcete-li mu zaslat fotografie nebo videa vašeho sboru, napište na e-mail: adventistchurches@gmail.com.

Andrewsova univerzita a zkoumání Měsíce

Priscilla Wiafeová, Andrewsova univerzita

Studenti technických oborů na Andrewsově univerzitě přispívají ke zkoumání Měsíce prostřednictvím nového partnerství s firmou Astroport Space Technologies, společností zabývající se vesmírnou infrastrukturou, která ve spolupráci s Astrolab Venturi vyvíjí měsíční rover Flexible Logistics & Exploration (FLEX).

Spoločnost Astroport nedávno upoutala celonárodní pozornost v zářijovém čísle časopisu National Geographic z roku 2025, kde článek „The Great Moon Rush“ (Velký měsíční závod) poukázal na rostoucí úsilí o vybudování infrastruktury na Měsíci.

Spolupráce začala prostřednictvím Industry Lab v Centru pro inovace a podnikání poté, co se Matias Soto, ředitel pro inovace a podnikání, před několika lety setkal v Texasu s generálním ředitelem společnosti Astroport Samem Ximenesem. Z počátečního

kontaktu se v létě 2024 vyvinulo formální partnerství, když Industry Lab hledalo příležitosti k zapojení studentů. Ximenes souhlasil se sponzorováním projektu v rámci fakulty inženýrství, čímž vytvořil přímou cestu pro studenty Andrewsovy univerzity, aby mohli přispět k probíhajícím snahám o rozvoj zkoumání Měsíce.

„Toto partnerství přesně odráží to, k čemu je Industry Lab určeno,“ vysvětluje Soto. Jeho cílem je propojit studenty s významnými průmyslovými výzvami, a umožnit jim tak uplatnit teoretické znalosti v konkrétních projektech s reálným dopadem. Díky zprostředkování partnerství s externími společnostmi umožňuje laboratoř studentům získat profesionální zkušenosti a zároveň přispívat k aktivnímu technologickému rozvoji.

Vzhledem k rostoucímu globálnímu zájmu o průzkum Měsíce stoupá potřeba důkladné přípravy lokality pro výstavbu povrchové infrastruktury, jako jsou přistávací plochy. Klíčovou výzvou v tomto procesu je odstranění velkých kamenů na měsíčním povrchu, které přesahují manipulační kapacitu standardních výkopových zařízení.

Vzhledem k tomu, že kosmické agentury a soukromé společnosti urychlují plány na dlouhodobé měsíční mise,

stávají se důležitou součástí také technologie zlepšující přípravu lokality a jejího povrchu. Tím, že studenti Andrewsovy univerzity přispívají k vývoji těchto přístrojů, podporují také širší úsilí o zavedení dlouhodobých lidských a robotických operací na povrchu Měsíce.

Aby pomohli řešit tyto výzvy, vyvíjí tým tří studentů posledního ročníku inženýrství, Cailan Fleming, Daena Holbrooková a Leo Stockler Martins, prototyp třídícího a přepravního zařízení navrženého tak, aby bylo kompatibilní s terénním vozítkem Astrolab FLEX. Zařízení má za úkol oddělit nadměrně velké kameny od jemnější měsíční půdy a umožnit efektivní přepravu materiálu. Prototyp bude vyvinut a testován na Zemi, přičemž dlouhodobým cílem je jeho možné začlenění do systému vozítka FLEX.

Studenti projekt realizují v rámci kurzů „Review of Engineering Design“ a „Senior Design Project“ na fakultě inženýrství. Každý týden se scházejí s inženýry z Astroportu a pedagogy z Andrewsovy univerzity, aby vylepšili návrhy, posoudili technické požadavky

Tým pracující na prototypu třídícího a přepravního zařízení

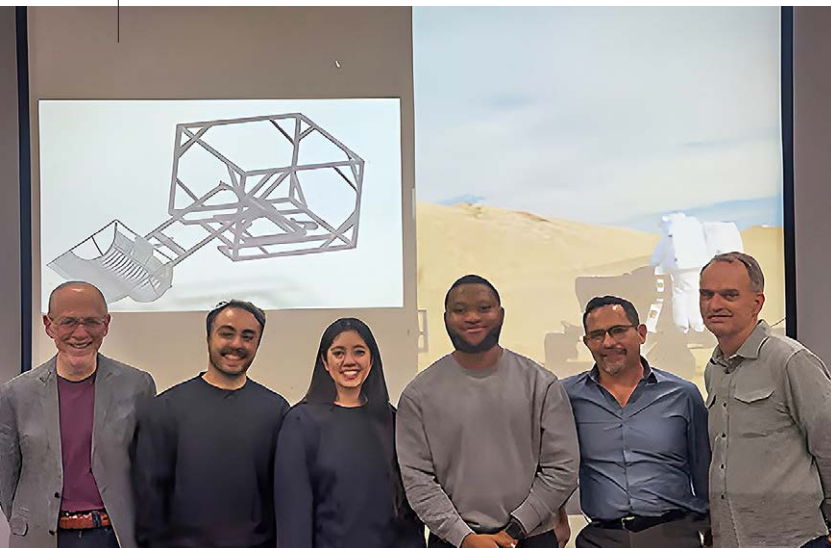

Terénní vozítko Astrolab FLEX

a zjišťovali, nakolik se daří realizovat cíl projektu.

Gunnar Lovhoiden, předseda fakulty inženýrství, poznamenává, že tato zkušenost daleko přesahuje rámec běžného školního úkolu.

„Studenti vyvíjejí technologii za reálných podmínek a spolupracují napříč organizacemi a časovými pásmy,“ říká. „Je to vzácná příležitost přispět k práci, která by jednoho dne mohla podpořit základnu na Měsíci.“

Tato spolupráce nejenže poskytuje studentům profesionální inženýrské zkušenosti, ale také posiluje přítomnost Andrewsovy univerzity v leteckém a kosmickém průmyslu. Taková partnerství posilují závazek univerzity k zážitkovému učení a staví její inženýrský program do popředí technologického vývoje.

Církevní představitelé vyzývají k důvěře v Boha

Marcos Paseggi, Adventist Review

Předseda Generální konference Erton Köhler přivítal desítky regionálních vedoucích Církve adventistů sedmého dne, kteří se 14. 4. 2026 sešli v celosvětovém ústředí na jarním zasedání v Silver Springu ve státě Maryland.

Pro ty, kdo se zasedání zúčastnili on-line, dodal: „Dobré odpoledne nebo dobrý večer všem, kteří toto zasedání sledují on-line! Když věnujete svůj čas a své schopnosti účasti na zasedáních, jako je toto, na podporu poslání církve, na obranu a šíření poselství, které nám Pán svěřil, sloužíte Pánu a podporujete církev.“

Více časových pásem

Na rozdíl od výročního (podzimního) zasedání, největšího každoročního pracovního setkání Církve adventistů sedmého dne, stanovy Generální konference umožňují značnému počtu členů výkonného výboru Generální konference (GC EXCOM) zúčastnit se jarního zasedání a hlasovat on-line.

Díky hybridnímu typu zasedání, které se koná ve dnech 14.–15. dubna, se mohou zúčastnit i členové z asi dvanácti časových pásem. Ve skutečně celosvětové církvi to znamená, že zasedání začínají ve 4.00 hod. ráno pro někoho, kdo sleduje jednání z Kalifornie. Na opačné straně světa začínají zasedání pro účastníky a hlasující z Jižní Koreje ve 20.00 hod. a ve 21.00 hod. pro ty v australském Sydney. Pro členy účastníci se z Nového Zélandu probíhají zasedání od 23.00 do 4.00 hod. následujícího dne.

„Chci oslovit členy, kteří nejsou osobně na místě zasedání, ale sledují jednání on-line: jste nedílnou součástí těchto zasedání,“ řekl Köhler účastníkům. Kromě členů výkonného výboru Generální konference a pozvaných hostů (kteří se mohou účastnit diskusí, ale nemají hlasovací právo) jsou zasedání otevřena všem členům církve, kteří si přejí sledovat živý přenos.

„Jsme zde, abychom analyzovali, přijímali zprávy a diskutovali o různých tématech,“ řekl Köhler. „Ale především jsme zde, abychom sloužili Pánu.“

Köhler vysvětlil, že první den zasedání bude věnován převážně finančním záležitostem. Druhý den se zaměří na OneVoice27, iniciativu k připomenutí 2 000 let od Ježíšova křtu a začátku jeho

pozemského působení, a to v září 2027, která zmobilizuje všechna církevní média, vedoucí a členy, aby sloužili po celém světě sdílením Božího poselství tak, jak se to dosud nikdy neuskutečnilo.

Boží zaslíbená přítomnost

Tajemník GK Rick McEdward připomněl členům výkonného výboru Generální konference, že při jejich setkání „... je zcela jasné a zřejmé, že svět je jinde než před pěti či deseti lety“. Dodal: „Svět kolem nás je chaotický, ale my zde jako vedoucí církve ... jsme odhodláni sloužit Pánu, jeho církvi a světu tím, že budeme sdílet poselství o Ježíši všem národům.“

McEdward citoval Žalm 5,12.13: „*Ať se zaradují všichni, kdo se k tobě utíkají; věčně budou plesat, když je budeš chránit, já sotem tě budou oslavovat ti, kdo milují tvé jméno. Spravedlivému, Hospodine, žehnáš, jako pavézou ho obklopuješ přízní.*“ Dodal: „Bůh slíbil, že bude s námi, když se radíme [a] když se společně podílíme na misijním poslání.“

Není třeba se bát

Pokladník Generální konference Paul H. Douglas rovněž přivítal vedoucí představitele adventistické církve přítomné na místě i ty, kteří sledovali jednání z celého světa.

„Děkuji vám za vedení, které přinášíte Boží církvi,“ řekl jim. „Bůh byl milostivý,“ dodal Douglas, když před předložením finanční zprávy poděkoval Pánu za jeho požehnání. „Můžeme se radovat ze zdrojů, které nám poskytl, abychom mohli vykonávat dílo, ke kterému nás povolal,“ řekl. „Není nic, co bychom potřebovali, a neměli.“

Douglas řekl regionálním církevním vedoucím, že když čelí výzvám – válkám všude kolem nás, obtížím při

službě na různých místech –, všichni by měli být povzbuzeni Božím zaslíbením skrze proroka Izajáše: „*Nyní toto praví Hospodin, tvůj stvořitel, Jákoobe, tvůrce tvůj, Izraeli: „Neboj se, já jsem tě vykoupil, povolal jsem tě tvým jménem, jsi můj*“ (Iz 43,1).

„Tak se vzchopte,“ řekl Douglas vedoucím, „protože vás Bůh povolal.“

Není to náhoda

Po úvodním přivítáním a společném zpěvu se Ivan Omaña, ředitel Adventist Chaplaincy Ministries při Generální konferenci, modlil za všechny účastníky setkání i za celou církev.

„Přicházíme k trůnu milosti s vědomím, že tu nejsme náhodou, ale díky tvému povolání,“ modlil se Omaña. „Jsi Bůh misie, ten, kdo hledá, posílá a zachraňuje.“

S odkazem na „posvátnou odpovědnost“ církevních vedoucích se Omaña modlil, aby Pán sjednotil naše srdce s jeho srdcem. „Před strategiemi, před zprávami, před rozhodnutími nás přiveď zpět ke své tváři. Připomeň nám, že misie není něco, co vlastníme, ale něco, k čemu se připojujeme. Nauč nás, co to znamená být skutečně zapojeni do misie... Ved nás, provázej nás a zůstaň s námi,“ modlil se.

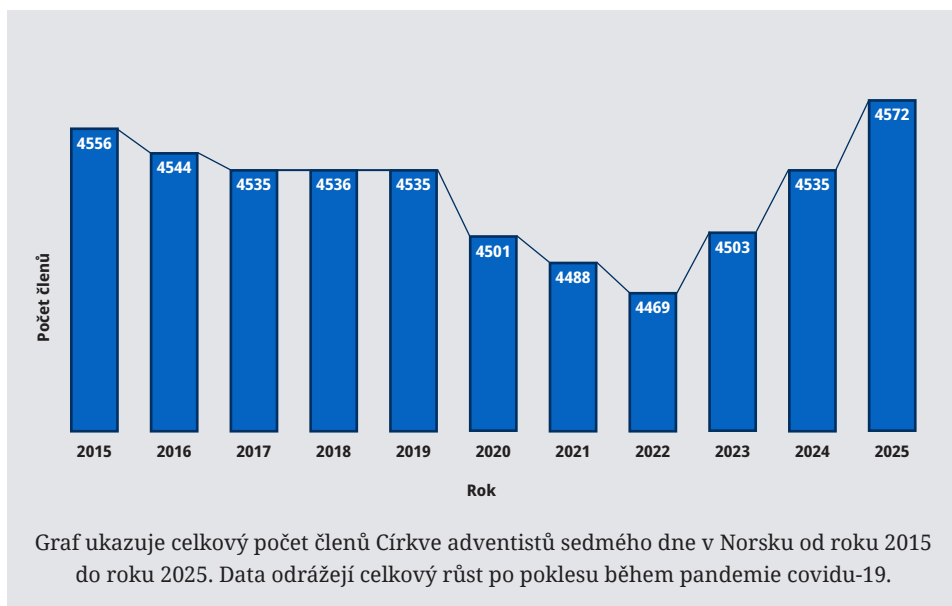
Církev adventistů sedmého dne v Norsku roste

May Anette Tallini, tedNEWS

Církev adventistů sedmého dne v Norsku zaznamenává stabilní nárůst počtu členů, který nyní převyšuje úroveň před deseti lety, což odráží obnovený zájem o víru a vytrvalé úsilí místních sborů.

Údaje o členské základně předložené výkonnému výboru Norské unie (NUC) v březnu 2025 ukazují, že celkový počet členů Církve adventistů sedmého dne je v současnosti o 16 vyšší než před deseti lety a o 103 vyšší než před čtyřmi lety. Celkový počet na konci roku 2025 dosáhl 4 572 členů.

Vedoucí představitelé čtvrtletně shromažďují statistiky členství a provádějí roční analýzu dlouhodobých trendů. Nejnovější zpráva naznačuje

trvalý vzestupný trend po poklesu během pandemie covidu-19.

Během pandemie covidu-19 nejružnější opatření omezila křty a církevní aktivity, což vedlo k dočasnému poklesu počtu členů. Od roku 2022 však počet členů každoročně roste, přičemž jen v roce 2025 bylo pokřtěno nebo přijato hlasováním 100 osob.

Graf znázorňuje celkový počet členů Církve adventistů sedmého dne v Norsku v letech 2015 až 2025. Údaje odrážejí celkový růst po poklesu během pandemie covidu-19.

Vedoucí představitelé církve připisují tento růst cílené evangelizaci, silným vztahům, modlitbám a studiu Bible. Údaje ukazují, že většina nových členů se připojila prostřednictvím křtu a že k růstu dochází po celé zemi, od Vadsø na severu až po Kristiansand na jihu.

Victor Marley, předseda NUC, uvedl, že výsledky odrážejí dlouhodobé úsilí místních sborů po celém Norsku. „Děkujeme Bohu za požehnání církve v Norsku. Vidíme, že evangelizace nadále přináší ovoce a snažíme se soustředit na práci s mladými lidmi.

Zároveň mnoho členů projevilo velkou péči při přijímání přistěhovalců, které k nám Bůh přivedl. Zapojení všech členů není jen slogan, ale princip, který v církvi vytváří život a růst,“ řekl Marley.

Vedoucí církve v Norsku zdůrazňují, že růst se neměří pouze čísly. Jako klíčové priority vyzdvihují duchovní rozvoj a aktivní účast.

V uplynulém desetiletí církev také zaznamenala založení nového sboru a obnovení jiného, otevření dvou second handů a rozvoj několika evangelizačních iniciativ a malých skupin. Tyto aktivity, jak říkají vedoucí představitelé, přispívají k zapojení ve společnosti a plnění misijního poslání.

„Při hodnocení růstu bychom neměli počítat pouze počet křtů, ale spíše to, kolik lidí se zapojuje,“ řekl Claes Lundström, předseda Východonorského sdružení.

Vedoucí představitelé poznamenali, že poslání církve zůstává zaměřeno na to, aby pomáhala lidem poznat Ježíše a růst ve víře, zatímco členové po celém Norsku se nadále aktivně zapojují do evangelizace a služby.

„Když tě nikdo nehladí, vysychá ti mícha“

Jana Krynská

Autorem této věty je slavný americký psychiatr Eric Berne.

Vyjadřuje tím, že člověk potřebuje blízkost a fyzický kontakt – doteky, objetí, stisk ruky a v širším smyslu i „pohlazení“ na dálku, empatii, uznání, povzbuzení.

Bez toho lidská psychika a nervová soustava strádají.

Doteky nám přinášejí pocity a vyjadřují emoce

Doteky mohou být laskavé a vlídné, vyjadřovat uznání a lásku, ale také ostré a nepříjemné – podle toho, jak

jsme naladěni a co tím chceme vyjádřit. Fyzické projevy úzce souvisejí s nervovou soustavou, a to nejen tak, jak je vnímáme, ale také, jak reagujeme. Pro fyzický kontakt s okolím je naše tělo dobře vybaveno.

HMAT

Mezi smysly, které nám zprostředkovávají kontakt s vnějším světem, patří i **hmat**. Není to jednotně formovaný orgán, ale souhrnný výraz pro kožní receptory registrující **tlak, dotyk, vibrace**. Jsou uloženy ve vazivové vrstvě kůže (škáře) a spolu s volně uloženými nervovými vlákny v podkoží nám umožňují vjemy z bezprostředního okolí.

Jednotlivé **typy hmatových receptorů** jsou velmi specializované co do tvaru a funkce. Výzkum porovnával tlak podnětu (závaží), rychlost změny

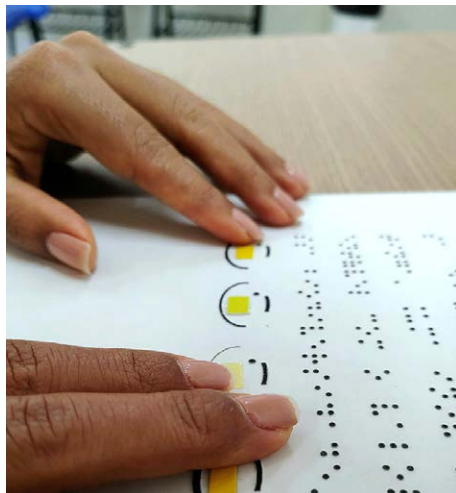
zatižení závaží a frekvenci tlakových změn.

Merkelovy buňky vypadají jako dotykové terče/disky a přenášejí na dostředivá nervová vlákna informaci o intenzitě tlaku, a to s přímou úměrností (čím větší tlak, tím větší hustota nervových impulzů) – jsou *detektory intenzity*.

Na dotyk jako takový reagují *Meissnerova tělíska* nebo receptory vlasových pochev – tam nehraje takovou roli intenzita, nýbrž daleko více rychlost změny podnětu (*detektory rychlosti*, kdy frekvence impulzů v nervových vláknech je úměrná rychlosti změny zatižení).

Paciniho tělíska jsou specializována na *registrování vibrací*. Při jednorázové změně intenzity podnětu reagují pouze jedním impulzem, a to zcela stejně, jak velká byla rychlost změny. Avšak mění-li se rychlost zatižení trvale (jako při vibraci), je frekvence impulzů v dostředivém nervovém vláknu úměrná tomuto zrychlení. Takovéto detektory zrychlení se nacházejí kromě kůže také ve svalech, šlachách a kloubních pouzdech (mají význam i při hlubokém čítí).

Vjem dotyku – taktilní kontakt – je vyvolán i souhrou dalších receptorů, jako jsou termoreceptory – *Ruffiniho tělíska* detekují teplo a *Krauseho tělíska* registrují chlad a *receptory pro bolest*

(volná nervová zakončení). Termoreceptorů pro chlad je v kůži více než receptorů pro teplo a nejvíce jich najdeme v obličejí, na rtech, nosu, kolem oka a na vnitřním okraji ucha.

Hmatové receptory jsou v kůži těla rozprostřeny s různou hustotou. Nejméně jich je na zádech, naopak hmatově nejcitlivější

jsou konečky prstů, špička jazyka a genitálie. Citlivé konečky prstů umožňují slepčům číst pomocní Braillova písma.

Všechny smysly – zrak, sluch, čich, chuť i hmat –

nám byly dány pro zdraví a život v jeho kráse a bohatosti. A také proto, abychom mohli dobře komunikovat s druhými lidmi. Abychom měli dostatek pozitivních stimulů a používali je k dobru a tvorbě dobrých vztahů. Kéž je za to Pán Bůh veleben.

Žalm 139,14: „*Tobě vzdávám chválu za činy, jež budí bázeň: podivuhodně jsem utvořen, obdivuhodné jsou tvé skutky, toho jsem si plně vědom.*“

Všechny smysly – zrak, sluch, čich, chuť i hmat – nám byly dány pro zdraví a život v jeho kráse a bohatosti.

Duchovní dary, nebo přirozené schopnosti?

Frank Dyson

Pohanská a na filozofii velmi zaměřená kultura Řecka byla součástí jeho samotné podstaty. Multikulturní, hédonistický a obchodní přístav Korint (s odhadovaným počtem obyvatel kolem 600 000) byl jeho kolébkou.

Eugene Peterson (ve svém úvodu k 1. listu Korintským v překladu *The Message*) popisuje město takto: „Obyvatelé Korintu měli ve starověkém světě pověst neukázněné, piva milující a sexuálně promiskuitní skupiny lidí.“ Jiní popisovali Korint jako intelektuálně bdělé, materiálně prosperující a morálně zkažené město.

Mezi jeho nesčítnými bohy byli Apollón, Hermés, Athéna, Poseidón, Zeus, Jupiter a Héra. Jednou z nejvýznamnějších byla Afrodita – bohyně lásky, krásy, rozkoše, vášně a plodnosti.

Toto město se stalo místem, kde se narodil nový křesťanský sbor!

Možná právě povaha tohoto místa byla příčinou, proč Pavel, když přemýšlel o své nadcházející misii v Korintu, ve svém dopise vyjádřil toto: „*Přišel jsem k vám slab, s velkou bází a chvěním*“ (1K 2,3). VÁŽNĚ!?! To je naprosto v rozporu s povahou muže, který poté, co byl před Lystrou téměř ukamenován k smrti, vstal a vrátil se do města (Sk 14,19.20). Toho Pavla, který mohl předložit působivý seznam věcí (2K 11,22–27 a dále), které dobrovolně snášel pro jméno Kristovo. Nevyzkoušel žádný strach z fyzického nebezpečí. Mohla by jeho „slabost, velká bázeň a chvění“ být výrazem

obavy, že jeho představení Boha (z židovské monoteistické perspektivy) a Krista Řekům nemusí stačit k prolovení jejich pohanského filozofického myšlení (1K 2,1–5)?

Nový korintský sbor se na svém počátku z velké části skládal z lidí, kteří si s sebou přinesli mnoho z toho, kým byli. „Přinesli si svou pověst přímo do církve“ (Eugene Peterson, *The Message*). „Znovuzrození“ ještě nezažili.

Ve třetí kapitole 1. listu Korintským si všimněte některých Pavlových poznámek: „*Nemohl jsem k vám mluvit jako k těm, kteří mají Ducha, nýbrž jako k těm, kteří myslí jen po lidsku*“; „*Živil jsem vás mlékem, pokrm jsem vám jíst nedával, protože jste jej nemohli snést*“; „*Je mezi vámi závist a svár*“.

Je to popis přátelské, milující a pečující skupiny vedené Duchem, do které by člověk chtěl patřit? Obávám se, že to není tento případ.

A pokud si člověk přečte celý 1. list Korintským, najde Pavlův seznam závažných a rušivých praktik, které lidé vnesli do tohoto nového „těla“ věřících: převzaté z jejich pohanských životních zkušeností a jimi ovlivněné. Postačí jen stručné shrnutí: rozdělení, smilstvo, vzájemné žaloby u soudu, nezdravé postoje k manželství, rozdělující konflikty ohledně jídla obětovaného modlám, vedení/vedoucí role, místo žen v takové komunitě, zneužití Večeře Páně, odmítání tělesného vzkříšení z mrtvých a duchovní dary. To musel být sbor, který pro apoštola Pavla byl jednou z největších výzev!

Je vhodné, ba dokonce nezbytné, aby tato sociální dynamika nového církevního společenství byla základem pro pochopení otázky „duchovních darů“. Podle Pavlových vlastních slov byli členové v zásadě stále „světsí“ ve svém postoji a v žádném případě nebyli napojeni na Ducha svatého,

aby je vedl a ovlivňoval. Nebyli ve stavu, kdy by byli naplněni Duchem (pro srovnání si přečtete Sk 1 a 2) nebo rozpoznali jeho vedení.

Jak to tedy bylo ohledně „duchovních darů“?

Filozofické teze vlivných mužů, jako byli Platón (424/23–348/47 př. Kr.), Aristoteles (384–322 př. Kr.) a další, byly silně humanistické. V rámci tohoto intelektuálního pojetí měly mysl a rozum mno-

hem větší hodnotu než fyzické tělo. Každý talent, schopnost, životní „dar“ se považoval

za něco, co člověku právem náleží, protože mu to udělil jeden z jejich bohů. Proto bylo běžné chlubit se vlastními schopnostmi a snižovat schopnosti druhých.

Do této směsice pohanské, humanistické domyšlivosti Pavel sebevědomě a bezostyšně uvádí nejen dalšího boha, ale *toho* Boha.

Korintský sbor byl pro apoštola Pavla jednou z největších výzev.

Vyzývá nejen k přehodnocení životních hodnot, ale představuje radikální náboženství – systém víry, v němž uctíváný Bůh obětoval sám sebe za své následovníky, „... pro Židy je to kámen úrazu a pro ostatní bláznovství“ (1K 1,23). Učil nový pohled, který vykresloval muže (nebo ženu) jako fyzickou i duchovní bytost – obě složky mají stejnou hodnotu (například Ř 12,1).

Je zajímavé, že Pavel nijak neodlišuje přirozené schopnosti od duchovních darů. My to někdy rozlišujeme bez ohledu na jeho postoj. Pavel klade důraz na to, že každý dar v životě pochází od Ducha (toho, koho jim právě představil) – bez ohledu na to, kdy byl přijat. Pro Kristova následovníka neexistují žádné přirozené talenty ani schopnosti – vše je darováno Bohem.¹

Duch svatý tak do nového sboru vnesl rozmanité a různé dary a schopnosti v každém jednotlivém členu společenství. Tyto dary nebyly uděleny dodatečně v nějaké mystické zkušenosti nebo při obrácení. Byly to dary

dané Duchem, které nemají být důvodem k chlubení se, ale spíše k budování celého těla (1K 12).

V podstatě jim Pavel mohl říci:

„Přestaňte se chlubit sami sebou – tím, kdo jste nebo co máte. V tomto těle se chlubíme Bohem, jediným velkým Stvořitelem života.“

„Přestaňte se vyvyšovat a chlubit tím, co dokážete. V tomto těle vyvyšujeme Ježíše a to, co on vykonal.“

„Přestaňte sebe stavět na první místo – je třeba se soustředit na budování druhých.“

„Ve vás, skrze vás a s vámi Bůh spojil směsici krásných darů a schopností, aby požehnal a vychoval všechny.“
A každý dar/schopnost je potřebná.

První list Korintským (jakmile se dostanete přes negativní části), zejména kapitoly 12 a 13, představuje krásné, jednoduché, ale cílevědomé zaměření na popis přijímajícího, pečujícího a milujícího křesťanského společenství.

Totéž platí i dnes – nic se v tomto ohledu nezměnilo.

Přijetí a uplatňování rad apoštola Pavla, jak v osobním životě, tak i v životě společenství, může být ve světě, ve kterém žijeme, silným svědectvím ve prospěch našeho Boha!

Je lepší, abychom netrávili čas hledáním domnělého daru, který nám Duch svatý možná dal při našem obrácení nebo křtu, ale spíše chválili a děkovali Bohu za dary a schopnosti, kterými nás požehnal již při našem narození. Schopnosti dané dlouho předtím, než jsme byli schopni rozpoznat, že jsou od Boha. Kež používáme každý dar/schopnost k jeho chvále a slávě.

To samo o sobě je důkazem toho, že se jedná o duchovní dary.

¹ Autor si je vědom, že v Pavlově seznamu udělených darů jsou některé specificky evangelizační povahy, dané Bohem v jím zvoleném okamžiku konkrétní osobě, aby naplnila Boží konkrétní záměr. Tyto dary však mají spíše krátkodobou povahu a nemusejí být celoživotním obdarováním, formujícím duchovní službu takového člověka.

Jak mě Bůh učil říct: „Zde jsem, Pane, pošli mne...“

Milena Seidlová, sbor Přerov

Často se modlím, aby Bůh otevřel naše oči a ukázal, kde je potřeba pomoci a kde nás chce mít. Také v tom je krása diakonské práce. Kdo by neznal ten hřejivý pocit, když se rozzáří oči někoho, komu uděláte radost, potěšíte ho nebo pomůžete. Když jeho tvář zalije úsměv, pak i vás zaplaví radost, že jste mohli být v něčem nápomocní.

Ale teď přišel příběh, který se zdál nad moje síly. Před rokem začala do našeho sboru chodit Lenka. Bydlí hned vedle naší modlitebny. V té době jsme začínali s rekonstrukcí hlavního sálu, a i když jsme se tehdy téměř neznali, hned se ptala na brigádu, a kdykoliv mohla, byla velkou pomocí. Časem jsme se dozvěděli, že mají dceru téměř dva roky ve vigilním kómatu, ale nevěděli jsme víc.

Pán Bůh změnil její život zvláštním způsobem. Přečetla si knihy Pavla Gooi,

začala poslouchat jeho kázání a pak mnohá další. Skrze ně Bůh začal pracovat. Začala dodržovat sobotu, číst Bibli a manžel začal poslouchat kázání s ní. Rovněž v něm se začala postupně probouzet víra. V jednom z kázání se dozvěděli o pomazání podle Jakuba a Lenka ho pro Marušku zařídila. Po něm se dozvěděli o možnosti neurorehabilitační léčby v ostravské Arcadě. Brali to jako dotek Boží ruky, jako jeho odpověď. Ale léčbu nehradí pojišťovna a je na ni potřeba sehnat dva miliony.

A tak se rozhodli požádat o pomoc ve sbírce. A tehdy jsme se dozvěděli celý jejich příběh.

Jako sbor se snažíme pomoci, mezi našimi členy se zvedla velká vlna podpory, ale taková částka není v našich silách. A tak jsem prosila, aby mi Bůh ukázal cestu, jak nejlépe pomoci. Ve Skutcích apoštolů jsem narazila na příběh, kdy Pavla po obrácení nechtěli křesťané přijmout mezi sebe. Barnabáš jim tehdy vyprávěl jeho příběh, a protože Barnabáše znali, uvěřili i Pavlovi. Barnabáš vzal Pavlův příběh za svůj. A tak jsem si řekla, že i my vezmeme jejich příběh za svůj. Aby to nebyla anonymní sbírka, ale pomoc pro někoho, kdo patří mezi nás.

Vyprávěla jsem jejich příběh mezi přáteli, prosila o sdílení na sociálních

sítích a částka vždycky zase trochu povyrosla. Ale tohle moře je velké a je do něho potřeba spousta kapek. Přišla

Bože, chtěla bych jim pomoci, ale už nevím jak. Chybí ještě tolik.

chvíle, kdy se sbírka na pár dní zastavila. Deset dní nepřibýlo nic. To ráno jsem byla přepadlá. Modlila jsem se: „Bože, chtěla bych jim pomoci, ale už nevím, jak. Chybí ještě tolik. Už nevím, kde bych se ještě o tom mohla sdílet. Vyzýváš nás i k praktické pomoci a k službě. Ale jak dál? Prosím tě, povzbuď nás nějak, ať víme, že ty to vedeš a že i s tou sbírkou nám pomůžeš.“

Za dvě hodiny jsem otevřela stránky sbírky a přibyl jednorázový dar 50 tisíc Kč. Oči se mi zalily slzami a zašepkala jsem: „Bože, díky.“ Psala jsem to Lence, jak Pán Bůh rychle odpověděl na modlitbu, a ona odepsala, že i ji to dojalo. Bylo to od jejich přátel. Také jedna nadace jim slíbila 100 tisíc Kč. V jednom dni tak obrovská suma.

Jsem si jistá, že to Bůh nám poslal povzbuzení, protože dalších pár dní se sbírka zase nepohnula.

Přihlásili jsme se s manželem a dětmi na seminář pro službu, kterou pořádá Moravskoslezské sdružení. Jsme za tu příležitost vděční a doporučujeme seminář absolvovat každému. Vede nás v odvětvích, kde bychom to sami nezkusili. Toužíme být nástrojem v Božích rukách a věříme, že i tohle Pán Bůh může použít k našemu růstu. Že to může být cestou, jak mu být zase o krok blíž.

Jednou za dva měsíce se setkáváme na celý víkend. Takových víkendů má být deset. Je nás tam 70 ze spousty moravských sborů. A tak se mi stále vracela myšlenka: „Řekni to tam...“ Ale v tuhle chvíli jsem se začala s Bohem dohadovat: „Pane, tohle ne. Tohle po mně, prosím, nechtěj. Víš moc dobře, že neumím mluvit před větším množstvím lidí a jakou paniku to ve mně vyvolává. Viděli jsme se tam jen jednou. Skoro nikoho neznám. Je tolik jiných lidí, co umí mluvit. Pošli někoho, kdo to dokáže říct. Zprostředkuju to, napíšu to, ale prosím tě, mluvit ne.“ Ale ta myšlenka byla neodbytná.

V tuhle chvíli bylo ve sbírce 500 tisíc Kč. A my jsme se chystali k odjezdu. Jenže čím víc jsme se blížili k Visalajím, tím méně odvahy jsem měla. Měla jsem v sobě spoustu výmluv, proč teď ne. Je tam čtvrtina částky, léčbu budou moci začít. Řeknu to tu třeba příště. Teď ne. Nebo to tu někomu budu moci povyprávět a on to pak řekne všem. Jenom ne mluvit.

Jenže přišla sobota a během přednášek zaznívaly z úst řečníků věty, které ve mně zase vyvolávaly tu nutkavou myšlenku: „Řekni to...“ Po večeri jsem se sešla s jednou milou sestrou. Příběh jsem jí vyprávěla a obě jsme se za to modlily. Také pro ni to byla zkušenost. Přemýšlela v té době o síle modlitby.

Věřím, že mi ji Bůh poslal, aby mi dodal odvalu. Šla jsem za vedoucím kurzu a on mi ochotně slíbil pomoc, dá mi v neděli po skončení prostor příběh říct ostatním.

Pro spoustu lidí by to nebylo nic, ale já jsem skoro celou noc nespala a celé dopoledne byla jako na trní. V duchu jsem se modlila. Vybavil se mi text z Izajáše 6,8: „*Koho pošlu a kdo nám půjde? Řekl jsem: ‚Zde jsem, pošli mne!‘*“ Tak dobře, Pane, pošli mne. Ale ty víš, jakou paniku v takových chvílích mám. Potřebuju tě vedle sebe.

Přišla chvíle vystoupit. Ani nevím, co všechno jsem říkala. Hlas se mi chvílemi zlomil. Ale Bůh dal mnohem víc, než o co jsem žádala a v co doufala. Nejenže mě všichni podpořili, abych ten příběh dokázala vyprávět. Nezáleželo na tom, že můj projev nebyl tak dokonalý. Přišlo za mnou několik ochotných lidí s touhou pomoci jak finančně, tak i s propagací sbírky, s ochotou sdílet se o tom ve svých sborech a s dalšími nápady. Tenhle článek je jednou z cest, kterou Bůh ten den otevřel, aby se příběh Marušky dostal dál.

K nám do sboru chodí už i Lenčin manžel a jejich další dvě děti. Všichni společně studují Bibli a Ježíš se stává jejich Přítelem. Maruška měla od pomazání několik chviliek, kdy dokázala procitnout a snažila se komunikovat. Při té poslední slabikovala: „Mami.“ Také i my jako sbor zažíváme zkušenosti spolu s nimi a věříme, že Bůh pomůže k léčbě Marušky sehnat tolik, kolik bude potřeba, a prosíme i za její uzdravení. Uvědomujeme si, že z medicínského hlediska jsou šance malé, i když ne nulové. Ale není Bůh právě tím, kdo z malých věcí dělá ty velké? Není právě on Bohem zázraků?

A tak chceme poprosit o modlitby a o pomoc i vás. Odkaz na sbírku

najdete na stránkách přerovského sboru pod sekci Modlitby spolu s videem o Marušce (casdprerov.com). Pokud můžete pomoci, budeme velmi vděční, a pokud můžete, sdílejte odkaz na sbírku i jejich příběh dál.

Sami jsme zvědaví a těšíme se na to, jakou cestou Bůh vše povede. Děkujeme, že jste i vy ochotni vzít jejich příběh za svůj a dát Marušce šanci vrátit se zpět do života.

Uvidět zase její úsměv. Věřím, že i pro rodinu Fialových může být velkým povzbuzením, jak velkou sílu má společenství, které nám Bůh dává, a že to pro nás všechny může být velkou zkušeností.

Nedávno mě oslovila myšlenka v jednom kázání: „Pán Bůh si může použít i nás, aby mohl pro druhé udělat velké věci. Bůh nehledá dokonalé lidi, nehledá dokonalé sbory, ale hledá ochotná srdce.“

A já za sebe dodávám: „Pane, když řekneš: ‚Koho pošlu?‘, dej nám odvalu a sílu říct: ‚Zde jsem, Pane, pošli mne.‘“ Ať Bůh požehná veškeré úsilí, jak pomoci Marušce, a žehná i vám.

Není Bůh právě tím, kdo z malých věcí dělá ty velké?

**První komiks
vydaný
nakladatelstvím
Advent-Orion!**

POTOPENÁ POUŠŤ

Dobrodružný komiks Potopená poušť vypráví příběh skupiny dětí, které se během výletu do Grand Canyonu setkají s otázkou, jak vlastně vznikl svět kolem nás. Když uslyší různé výklady o stáří a vzniku skalních vrstev, začnou hledat odpovědi v souvislosti s biblickým poselstvím. Povzbuzené vírou a touhou po pravdě se vydávají na cestu objevování, při níž zkoumají přírodu, sbírají důkazy a snaží se pochopit, zda může být příběh o potopě skutečným vysvětlením toho, co vidí kolem sebe.

Příběh ukazuje, že víra a poznání se nemusejí vylučovat, ale mohou se vzájemně doplňovat. Děti s odvahou a důvěrou v Boží slovo hledají pravdu, i když čelí pochybnostem a nesouhlasu okolí. Komiks tak inspiruje čtenáře, aby se nebáli klást otázky, zkoumat svět a zároveň hledat odpovědi ve světle Bible – s vědomím, že pravda může být objevena těmi, kdo ji upřímně hledají.

21 × 30 cm / brožura / 28 stran

Objednávky přijímá Advent-Orion, spol. s r. o., Roztocká 44/5, 160 00 Praha 6 – Sedlec,
e-mail: expedice@adventorion.cz, tel.: 603 553 625, www.adventorion.cz.